

Š KOROŠKA BELA
JESENICE

MALI Ježkov rod

Š KOROŠKA BELA
JESENICE

Šolsko glasilo razredne stopnje – Šolsko leto 2021 / 2022

Pozdravljeni bralci in bralke!

Hura! Spet je tu nova številka glasila Mali Ježkov rod! Šolsko leto se bliskovito bliža koncu. In s tem se bližajo tudi zaslužene poletne počitnice. Pred vami pa je letošnje šolsko glasilo. V njem so zbrani vaši literarni in likovni prispevki.

Prav lepo ste ustvarjali. Od pisanja pesmic in zgodb, do raznih ilustracij. No, ne bom vam preveč izdala - preprosto prelistajte, preberite in pobarvajte letošnjo izdajo Mali Ježkov rod.

😊 Želim vam prijetno branje! 😊

učiteljica Živa Žerovnik

KAKO SO ŽIVELI NAŠI DEDKI IN BABICE?

V TISTI ČASIH SO V ŠOLO HODILI PEŠ, AVTOV ŠE NISO IMELI. PRAV TAKO NISO IMELI TELEFONA. ČE SO ŽELELI KOMU KAJ POVEDATI, SO MORALI ITI TJA NA OBISK. (MATIJA, 1. A)

V STARIH ČASIH NISO IMELI TELEVIZIJE IN PRALNEGA STROJA. (METKA, 1.A)

V STARIH ČASIH SO VEČKRAT JEDLI KRUH IN MLEKO. ZA IGRAČO JE BABICA IMELA DEKICO. KO JE BILA BABICA STARA 10 LET, JE HRANILA OVCE IN KRAVE. (JAKUB, 1. A)

V STARIH ČASIH SO IMELI TAKE HIŠE, DA SO ZGORAJ ŽIVELI, SPODAJ PA JE BIL HLEV. (MAKS, 1.A)

PRI MOJI BABICI SO IMELI STARO HIŠO. KO JE BABICA DELALA, SO BILI OTROCI SAMI DOMA. POTEM SO ZGRADILI NOVO HIŠO, OD STARE HIŠE JE OSTAL SAMO ŠE ZID. (ZOJA, 1.A)

PRI MOJI BABICI IN DEDKU SO ZRAVEN HIŠE IMELI VRT. TAM SO POSADILI ZELENJAVO IN SOLATO. PEKLI SO ŽEMLJICE IN ROGLJIČKE. (TIAN, 1.A)

V STARIH ČASIH SO OTROCI MORALI HODITI V MALO ŠOLO, TAM SO SE PRIPRAVILI NA ŠOLO. TAM KJER JE VRTEC, JE RASLA KORUZA. NISO IMELI ČEVLJEV IN TELEVIZIJE. TUDI CESTA NI BILA TAKA KOT DANES, BILA JE IZ KAMENČKOV. JEDLI SO POLENTO IN MLEKO, ŽGANICE, VČASIH GOLAŽ, V NEDELJAH PA JUHO. PRABABICA SE JE UČILA LIKATI Z MALIM LIKALNIKOM, KI GA IMAMO ŠE DANES ZA SPOMIN. OTROCI SO SE IGRALI ZUNAJ. IGRALI SO SE KAVBOJCE IN INDIJANCE, DELALI SO BUNKERJE IN LOKE IZ PALIC. IGRALI SO SE LOVILCA, KOPALI SO LUKNJE V KATERE SO DALI LISTJE. V TAKE LUKNJE SO POTEM SKAKALI. (LORI, 1.A)

UČENCI 1. C SO RAZMIŠLJALI

Kdaj se mi smeje srce?

- KADAR SE Z LIAMOM IN JAKOM ZABAVAMO PRI IGRI Z AVTOMOBILČKI. (LIAN)
- KO V TOPLICAH, V VODI DVIGNEM MANCO . (ZALA)
- KO SE S SOŠOLCI IGRAMO LOVIVCA. (JAKA)
- KO JE VES RAZRED SKUPAJ IN SE IGRAMO. KO MEČEM JESENSKO LISTJE V ZRAK. (LOVRO)
- KO SE S SESTRICO IGRAM KONJE. (DAŠA)
- KO GREMO NA MORJE IN SE IGRAMO. (VILMA)
- KADAR RIŠEM IN KO IMAM ROJSTNI DAN. (RIALDA)
- KO JE VES RAZRED SKUPAJ IN KO NA MORJU PLAVAM. (TIM)
- KO SE S SOŠOLKAMI IGRAMO KONJIČKE. (NEŽA)
- KO SEM NA MORJU IN SE IGRAM. (ANASTAZIJA)
- KO GREM S KLARO NA BALET. (ŠPELA)
- KO SE S SOŠOLCI IGRAM ROPARJE IN POLICAJE. (ANŽE)
- KADAR SE S SOŠOLKAMI IGRAMO KONJIČKE IN KO IMAM ROJSTNI DAN. (KLARA)
- KO IMAM DOBRE PRIJATELJE IN DOBRE UČITELJICE. (LIAM)
- KADAR SE IGRAM Z LEGO KOCKAMI IN KADAR SE Z LOVROM IGRAM V HIŠKI. (MATEJ)
- KO SE Z DAŠO IGRAVA Z DOJENČKI IN KADAR MI MAMICA IN ATI PRIPRAVITA PRESENEČENJE. (TAIRA)
- KO SE IGRAM Z LEGO KOCKAMI IN KO RIŠEM. (VITAN)

V 1. B SO SE PREIZKUSILI V PESNJENJU

OBLAČEK

OBLAČEK NA NEBU
VISI,
JOJ, DA NE BO
DEŽEVALO VSE DNI.
(TIMOTEJ, 1.B)

MOJA ŠOLA

MESTO, KI GA
OBIŠČEM VSAK DAN.
JE KRAJ, KI ME
VSEGA NAUČI.
MOJE DVORIŠČE JE
KOT RAJ,
STENE SO KOT MOJA
HIŠA,
UČITELJI SO MI KOT
STARŠI.
(HANA, 1.B)

MURI

MICA MACA,
RADA TACA,
KER MURI JE
DOBRA FACA.
NJEGOVA MUCA
JE ZASPANKA.
(TANAJA, 1.B)

HROŠČEK

MALI HROŠČEK
NA KAMNU SEDI.
GLEDA V TRAVO,
KI SE MU SMEJI.
(NAJA, 1.B)

PABLO

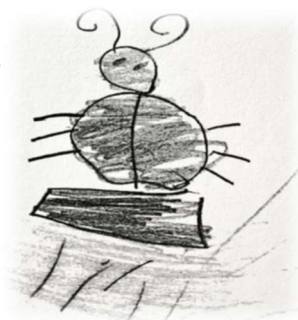
PABLO SPI
V POSTELJI.
IZTEGNE TAČKO,
POBOŽA RAČKO.
(MARTIN, 1.B)

DAN, NOČ

SONCE SIJE,
JAZ SE IGRAM.
NOČ PADE,
GREM PO COPATE.
(MILICA)

ENA, DVA, TRI

ENA, DVA,
TO SEM JAZ.
DVA, TRI,
HECAŠ SE TI.
(HARUN, 1.B)

SANJE

POTUJEM SKOZI
SANJE,
POLNE MISLI
POTOVANJA
IN PRAVLJIČNIH
ČUDES.
(ARSLAN, 1. B)

SONCE SIJE

SONCE SIJE,
LUNA SE
SKRIJE.
JAZ SE SMEJEM
IN SE GREJEM.
(STANKA, 1.R)

MAMICA

MAMICA JE LEPA,
MAMICA JE
MOJA.
MAMICE NE
DAVA,
MOJA MAMICA.
(ANA, 1.B)

SLIKA

SLIKO DOBIŠ,
LAHKO JO
POGLEDAŠ.
V ROKE JO
VZAMEŠ
IN SE JI SMEJIŠ.
(MAKS, 1.B)

LONEC

LONEC KONEC,
JE KNJIGO
BRAL.
ZATO,
KER JE ZNAL.
(MIHA, 1.B)

NOČ IN SONCE

METULJ PODNEVI
LETI,
PONOČI PA SPI.
KO METULJ SPI,
ZVEZDICE SIJEJO
TI.
LUNA PODNEVI
SPI,
PONOČI PA SVETI
TI.
(LAURA, 1.B)

PTIČICA

PTIČICA
PRILETELA JE,
NA DREVO.
IN SI JE
NAREDILA
GNEZDO.
(FILIP, 1.B)

ŽIVALI IZ 2.B

Moj počitniški dan

Lepega sončnega dne smo se z družino in prijatelji odpravili na izlet v naravo. Odločili smo se, da bomo obiskali Arboretum Volčji potok. Na pot smo se odpravili za avtom. Kmalu smo prispeli na cilj.

V Arboretumu je veliko lepih travnikov, raznih cvetic in poti, ki vodijo skozi gozdiček. S seboj smo imeli žogo, vorteks in druge igrače. Ustavili smo se na velikem travniku in se igrali. Tam so bila tudi igrala. S prijatelji smo skakali po trampolinu in se peljali po ziplajnu. Sprehodili smo se tudi skozi gozdiček. Kmalu smo zagledali ribnik. V njem je bilo veliko rib. Obiskali pa smo tudi sobo z metulji. V sobi je bilo zelo veliko metuljev, ki so prosto letali okoli nas.

Imeli smo se zelo lepo. To je bil čudovit dan, ki smo ga preživali v naravi.

Naida, 5.a

RIMANKE

Doma prižgeš luč,
itak spet ne najdeš ključ.

Greš na skiro, se loviš,
pride ptica ti čepiš.

In tako greš v zapor,
tam pa sploh ni odmor.

V zaporu so pa kače,
ki ti strgajo še hlače.

Tretja kača pove svoje mnenje,
ti si malo modro korenje.

In doma te čaka bik,
brez skrbi od komarjevih pik.

Emy Afifi, 2.b

Slika: Hana Maček, 4.c

LJUBEZEN

Je zame to, da se
imata dva rada,
da sta zaljubljena.
(Nuša, 4.a)

LJUBEZEN

Je da si v nekoga
zaljubljen in da ti je
všeč.
(Lenart, 4.a)

LJUBEZEN

Je spoštovati nekoga,
Je lepota,
Je bolezen.
(Nik, 4.a)

LJUBEZEN

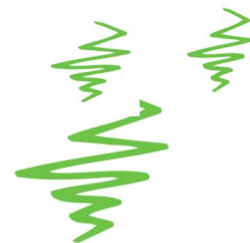
Je nekaj
čudovitega.
Je to, da imaš
nekoga rad in je
takrat, ko te
nekdo začara.
(Dani, 4.a)

LJUBEZEN

Je kot bolezen,
ki nikoli ne zarjavi
In se ji nikoli ne
Moreš odreči.
(Hana, 4.a)

Tudi PESNIKI so med nami

GLAVNIK

Glavnik je na svetu zato,
da se z njim česemo.
Včasih se z njim slabo,
včasih pa dobro počesemo.

Z njim si lase uredimo
in s prečko jih razdelimo.
Včasih nas kaj cuka in
kje malo ven kuka.
A z glavnikom poskrbimo,
da si frizuro uredimo.

Ema Divjak, 5.b

JAZ IN DEŽ

Sonce se je skrilo,
meni se nikamor ni mudilo.
Pričelo je deževati,
juhuhu, jaz se grem igrati.
Skakala bom po lužah
in pela pesmice o kužah.
Mokra bom kar za dva,
mama bo huda, kar se da.

Ljiljana Ilić 5.b

ČEVLJI

Ali so čevlji le zato,
da z njimi hodimo?
S čevlji je zares lepo,
kadar z njimi skačemo.

Če bi ne imeli čevljev,
zeblo bi nas.
In čevlji bi odtavali daleč,
daleč v neko vas.
Čevlji bi se zabavali,
nas pa bi zeбло v noge.
Čevlji bi tudi plavali,
Mi pa bi brez njih
težko brcali žoge.

Iza Kogovšek 5.b

SMUČI

Smučka po hribu drvi,
Da se beli sneg vali.
Za njo fantič hiti,
Da jo še pravi čas ulovi.
Hitro skoči na smučī in
z njimi se po begu spusti.
Na smučki popravi še vezi,
da mu nikoli več ne zbeži.
Zvečer smučke pospravi,
da jih drugi dan spet uporabi.
Zjutraj se vesel zbudi in
se hitro odpravi na smučī.

Nace Škufca 5.b

NOGOMETNA ŽOGA

Moja nogometna žoga je zelo uboga.
Vsak dan se po igrišču podi.
Marsikdo za menoj hiti
in si moje žoge želi.
Nogometna žoga res je super stvar.
Če se z njo igraš,
si že nogometaš.
Ene so bele, druge zelene,
važno je le,
da vse zanimajo mene.

Enej Džever 5.b

Osamljena vila

Kaj naj zdaj,
čisto sem osamljena
In blatna.

Kaj naj zdaj,
nimam prijateljev.
Zvezde povejte mi,
kaj naj naredim.

Kaj naj zdaj?
Lahko samo odletim
k zvezdam in jim
enkrat zapojem.

Sem samo
osamljena,
umazana vila.

Jan Potočnik 4.b

Žalostna vila Malina

Kaj naj zdaj, ko nimam
prijateljev?
Zakaj sem morala oditi
drugam?
Malo pogrešam lilijo in potok.
Če grem nazaj, se mi bodo vsi
smejali.

Prišla sem k liliji in ji rekla
oprosti mi,
tudi potoku sem rekla oprosti.
Postali smo prijatelji.

Lara Kramar 4.b

TELEFON

Telefon ni ksilofon, niti
gramofon,
je govoreči Tom.
Pleše, skače, glasno
zvoni.

Le kdo naj se oglasi?
Za mizo sedijo in vanj
strmijo,
brskajo po njem,
da zvedeli bi o čem.
Res ne vem, kaj mu je,
da vsak dan prazen je.

Marko Jan Venosi Jekler
5.b

HLADILNIK

Zakaj me zavajaš in mi nagajaš?
Rada bi spala, a mi tvoj vonj nagaja.
Sladke so tvoje police,
na njej so kosi potice.
Najraje bi te zaklenila
in se zate sploh ne zmenila.
Rada te imam tudi, ko si prazen.
Takrat nisva skupaj,
ampak daleč narazen.

Patrik Poqačar 5.b

Tretješolci so se podali na obisk v čudežno deželo...

Dežela Smrkcev

Pozdravljeni, jaz sem Lejla in danes se je nekaj čudežnega zgodilo. Z mojo mamico sem šla na dvorišče, videla sem luknjo. Šla sem v njo. Videla sem deželo Smrkcev. Pogledala sem svoje roke. Modre so bile, mamica pa me je iskala. Cel dan sem bila tam. In smo videli Gargamela in nas je lovil. Odšel je, nato je bil čas, da grem domov. Za spomin mi je Smrketa dala gobo. Nato sem šla domov, mamica me je vprašala, kje sem bila in kje sem dobila gobo. Rekla sem, da sem šla v deželo Smrkcev. Mami pa je rekla, da ta ne obstaja.

Lejla Selimović, 3. b

Dežela letal

Bil je lep sončen dan. Šel sem v park. V parku je bila luknja. Stopil sem v luknjo. V luknji je bila dežela letal. Letala so govorila. Razgledal sem se naokoli in ugotovil, da je to veliko mesto. Prišel sem do tretjega letala in ga vprašal, če me zapelje k meni domov. »Seveda lahko, usedi se.« Prišla sva domov in mami me je iskala. Zagledala me je in vprašala, kje sem bil. Povedal sem ji, da sem šel v park na sladoled. Mamica mi je rekla, da je v redu, samo drugič naj ji povem.

Lovro Vrbančič, 3. b

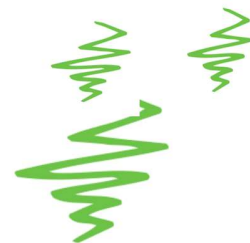

Slika: Nik Varl Zaveljcina, 4.a

Ptičja dežela

Pozdravljeni, moje ime je Lara. Nekoč sem šla z očkom in mami v trgovino ptičkov in mi je očka kupil ptička. Nato sem ga odnesla s sabo domov. Potem me je ptiček povlekel za roko in me odnesel v deželo ptičev. Tam so me naučili leteti. Malo smo leteli nad oblaki. Ko smo pristali, sem se spomnila, da jaz in moj ptiček morava domov. In sem prepričevala svojega ptička. Komaj sem ga prepričala, da greva domov. Ko sva prišla domov, sva objela očeta in mamo. Nato smo bili vsi skupaj.

Lara Pavlović, 3. b

Dežela igric

Mami mi nekega dne pusti igrati igrice. Sedim pred monitorjem, ko se mi zazdi, da monitor ni raven. Hočem ga popraviti, ko mi kar naenkrat gre roka skozi monitor! Hočem jo dati ven, ko me na drugi strani nekdo prime! In me potegne v monitor!!! In potem sem se kar naenkrat znašel v monitorju. Potem hočem iti iz monitorja, pa ne gre! Postanem čisto paničen, ko se naenkrat domislím. Če so dovolili igrati igrice, pa igrājmo igrice! Splezal sem po ikonah in pridem do igre MINECRAFT. Potem sem jo vzel. Izbral sem si surovine, potem pa sem šel na internet in v iskalnik napisal ROBOT. Potem sem vzel štoparico in jo nastavil na petinštirideset minut. In sem začel graditi in ko je začelo piskati, sem nehál. Ogledal sem si svojo mojstrovino, takrat pa sem šel v igrico. Tam sem ostal toliko časa, dokler mi ni postalo dolgčas. Potem sem si želel iti ven in me je kar razstrelilo kot iz topa! In potem sem spet sedel na stolu pred monitorjem. Potem pogledam Ruja (mojega bratca), on me pogleda in reče: O, živjo, Bor! In spet začne igrati igrice.

Bor Mulej, 3. b

Plezalna dežela

Jaz sem Marcel. Nekega dne sem plezal po drevesu. Veja se mi je zlomila in se je odprl portal in tam so bili moji prijatelji in plezalne stene. Splezal sem najvišje!!! Ugotovil sem, da nimam svojega karabina za srečo. Iskal sem ga povsod, a ga nisem našel. Spomnil sem se , da mi je padel z drevesa. Poizkušal sem priti nazaj, a ni šlo. Prijatelji so mi povedali, da moraš priti do vrha. Spet sem poizkušal in mi je uspelo. Prišel sem domov in so me spraševali, kje sem bil. Rekel sem: »V gozdu.«

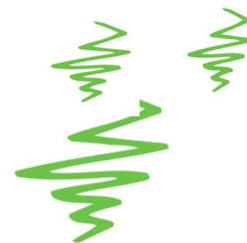
Marcel Vrhovec, 3. b

Dežela sladoledov

Z mamico sva šli na sprehod. Videla sem sladoled. Hotela sem ga. Ampak ga nisem smela, ker soba ni bila pospravljena. Ko sem padla v luknjo, sem našla deželo Sladoledno deželo. Na drevesih so rasli sladoledi. Vzela sem jih štiri. Ko sem prišla domov, so me vprašali, kje sem bila. Rekla sem, da sem bila v deželi sladoledov in mi niso verjeli.

Živa Laharnar, 3. b

Jaz in moj maček

Bila je zima. Pričel je padati sneg. Hitro sem se oblekla in odšla ven. Za mano je priteknel moj mucek Piko.

Začel se je valjati po snegu. Jaz pa sem se lotila postavljati snežaka. Ko sem se obrnila, sem zagledal škrata, ki mi lahko uresniči tri želje. Prosila sem ga, da bi Piko lahko govoril. Tlesknil je s prsti in že sem zaslišala mačkovo govorjenje. Bila sem zelo vesela. Piku sem dovolila, da si on izbere drugo željo. Zaželel si je cel koš hrane. Seveda jo je takoj dobil. Za tretjo željo pa sva se odločila skupaj. Zaželela sva si, da bi bili prihajajoči božični prazniki najboljši do slej.

In to se je res uresničilo.

Ana, 5.a

To sem jaz

Sem Alisa, stara sem 9 let in hodim v 4. razred. Visoka sem 140 cm in teška okoli 50 kg. Imam ovalen obraz in skodrane lase. Oči imam temno rjave. Najraje sem oblečena v črno majico in pajkice z zlatimi pikami, obuta pa v bele čevlje ali pa v črne bulerje.

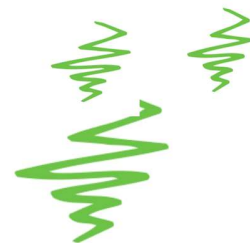
V šoli imam najraje likovno umetnost. V prostem času se vozim s kolesom, kotalkam in rišem. Rada se smejim in klepetam s sošolkami. Imam psičko Neli. Z mami stanujem na Javorniku.

Alisa Ajdarović 4.b

Luna za mami

Za devetimi gorami leži čaroben gozd. V gozdu živijo palčki in živali. V tem gozdu živi tudi palček Tine. Je zelo prijazen palček. Njegova mami bo imela rojstni dan, zato ji hoče kupiti darilo. Odločil se je, da ji bo podaril luno. Najprej je poskusil priti do lune z lestvijo, nato z balonom, vendar mu ni uspelo. Spomnil se je, da lahko mami luno tudi gleda. Mami je zvečer pripravil ležalnik in jo povabil ven. Skupaj z njo je gledal luno. Mamici je bilo darilo zelo všeč.

Tomaž Križaj, 3.c

Učenci 2.c razmišljajo, kaj bodo postali, ko bodo VELIKI

DAVID: Po poklicu želim biti policaj. Želim ujeti roparje, zato ker sem hiter. Ker če gre kdo preveč na uro z avtom, ga moram ujeti. Policaji ustavljajo promet. Policisti potrebujejo lisice, da zaprejo roparja. Jaz bom vesel, ko bom ujel roparja. Name bo ponosen šef.

ŽAN: Po poklicu bom veterinar, zato ker imam rad živali. Pomagal jim bom in jih zdravil. Potreboval bom injekcijo in zdravila. Vesel bom, ko bodo živali zdrave.

LORI: Jaz si želim biti učiteljica, da bom šla lahko večkrat v šolo v naravi in da bom učila otroke. Da bom uspešna v svojem delu, potrebujem pamet. Name bodo ponosni starši otrok.

ALMIN: Hočem postati avtomehanik. To mi gre dobro od rok. Zanimivo mi bo, ko bom vlekel pokvarjen avto. Najraje bom popravljaj golfa »dvojko«. Potreboval bom orodje. Šef bo ponosen name. Vesel bom plače.

NIKA: Rada bi postala učiteljica. To pa zato, ker se rada učim. Učila bom veliko otrok. Ta poklic pomaga učencem. Za ta poklic potrebujem veliko znanja. Poučevanje me bo zelo veselilo. Sestrica bo ponosna name.

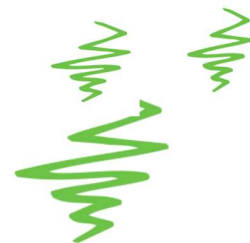
JAKOB: Rad bi postal gasilec, ker mi je ta poklic všeč. Pri svojem delu bom gasil, reševal in pomagal ljudem. Za del bom potreboval znanje in opremo. Vesel bom, ko bom gasil. Ati bo ponosen name.

LENA: Jaz b bila rada učiteljica. Otrokom bi pomagala pri učenju. Pri svojem delu bom potrebovala računalnik. Veselilo me bo, ko se bodo otroci veliko naučili. Name bo ponosna moja mami.

TINE: Rad bi bil zdravnik, zato da bi ljudem pomagal, če bi si na smučišču zlomili nogo. Potreboval bom helikopter, opornico, napravo, da bom videl skozi kožo, če je kost zlomljena. Veselilo bi me, če bi me mami pohvalila. Poznam veliko zdravnikov... mama Lidija, Slavi, a zdaj sta v »penzjonu«.

OSKAR: Rad bi bil zdravnik, da bi pomagal ljudem, če bi bili bolni. Uporabljal bi injekcijo, palčko za v usta in lučko za gledat v ušesa. Testiral bi otroke, če dobro vidijo. Osrečil bi vse ljudi, ki bi prišli ali če bi me kdo klical. Mami bo ponosna name.

Ko se v 3.b izgubijo stvari...

Moja kapa se je izgubila

Jaz sem Emmina kapa. Nekega dne sem se izgubila. Ko je Emma prišla iz šole, me je samo vrgla na posteljo. Ta dan sem bila tako jezna, da sem hotela pobegniti od doma. Hodila sem po cesti. Bila sem zelo jezna. Potem sem srečala eno gospo, ki je bila tako zelo lepa. Ta dan je zelo pihalo. Vprašala sem to gospodično, če me vzame s seboj. Ona je rekla, da me noče vzeti s seboj. Bila sem tako žalostna, ker me ni hotela vzeti. Bolje bi bilo, da ne bi šla od doma. Hodila sem po cesti in srečala sem eno punco. Njo sem vprašala ali me lahko vzame s seboj. Odgovorila je, da me ne bo vzela s seboj. No, kaj pa zdaj? Hodila sem in hodila. Sama sebi se rekla: Zakaj si šla od doma, ti trapasta kapa! No, potem se je zgodilo nekaj Č U D O V I T E G A! Hodila sem in zagledala sem Emmo. Emma! Bila sem zelo vesela. Emma me je vprašala, zakaj sem pobegnila od doma. Rekla sem ji, da zato, ker sem bila jezna nanjo, ker me vedno vrže na posteljo, ko pride domov. Emma mi je obljubila, da tega ne bo več počela. Skupaj sva šli domov.

Emma Bećirspahić

Moja kapa se je izgubila

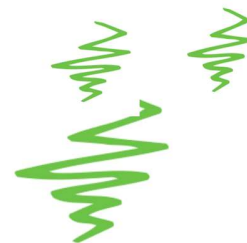
Jaz sem Marcelova kapa. Izgubila sem se pri turnem smučanju. Dal me je v žep in ga ni zapel. Bil je tako hiter, da sem padla ven. Šla sem v gozd, naletela sem na pot in srečala sem zajca. Vprašala sem ga, če pozna pot v dolino. Rekel je, da jo pozna ptiček Martiček. Kje pa živi ptiček Martiček? »Pri velikem hrastu,« je rekel. Nato me je odnesel na domači prag. Marcel me je iskal na vseh koncih in me našel na domačem pragu. Poveznil si me je na glavo in šel ven.

Marcel Vrhovec

Moja kapa se je izgubila

Jaz sem Lovrova kapa. Šla sva na avtobus. Avtobus se je ustavil na avtobusni postaji in Lovro me je pozabil na avtobusu. Ko je avtobus pripeljal do druge avtobusne postaje, sem stopila dol. Šla sem do gradu. Srečala sem Lovrovega prijatelja Nika. Prosila sem ga, če me odnese do Lovrovega doma. Nik je rekel, da me bo kar zdaj odnesel. Nik je pozvonil in Lovro je prišel do vrat. Ko sva se zagledala, sva bila oba vesela.

Lovro Vrbančič

Moja kapa se je izgubila

Jaz sem Jakova kapa. Vzel me je na potovanje na letalo. Na letalu je bilo mrzlo in me je dal na glavo. Potem je bilo vroče in me je dal na sedež. Peljali smo se na Japonsko. Ko smo izstopili, me je pozabil na letalu. Mislila sem, da bom za vedno ostala sama. Čez en teden je Jaka prišel spet na isto letalo. Oba sva se zelo razveselila drug drugega. Na letalu je Jaka cel čas pazil name. Oba sva prišla srečno nazaj domov.

Jaka Rogina

Moja rokavica se je izgubila

Jaz sem Tajina rokavica. V sredo smo šli drsat. Taja me ni pospravila. Ostala sem na mrzlem ledu. Zeblo me je. Eni so me pobrali in dali ven na drog. Na drogu je bil maček. Vzel me je s seboj v brlog. V brlogu smo šli spat. Sinoči sem pobegnila. Tema je bila in strah me je bilo! Padla sem v luknjo. V luknji je bila čista tema. V brlogu je brundalo. Bil je medved. Medved me je vprašal: »Kaj hočeš od mene? Kaj, povej, kaj hočeš? Pojdi ven.« Šla sem ven in našla sem Tajino prijateljico. Pobrala me je in nesla k Taji domov.

Taja Vidic

Moja rokavica se je izgubila

Pozdravljeni, jaz sem Borova rokavica. Nekoč me je Bor pozabil v šoli. Bila sem čisto sama. Potem sem se odločila, da bom šla k njemu domov. Odprla sem omarico in skočila ven. Šla sem po stopnicah gor. Uporabila sem eno uro, da sem prišla do vrha in potem še pet minut, da sem prišla do glavnega vhoda. Potem sem šla ven. Šla sem mimo vrtca, potem mimo parkirišča. Imela sem malo težav z njihovim mačkom, ampak sem mu nekako ušla. Nisem prišla na polovico poti, pa se je pripravljalo na noč. Skrila sem se pod streho bližnje hiše in tam ostala. Popoldne me je nekaj prijelo. Bila je Borova dlan: Hm, le kako se je znašla tukaj, če pa se spomnim, da sem jo pustil v šoli.

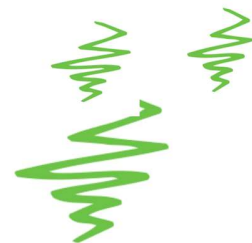
Bor Mulej

Moja kapa se je izgubila

Jaz sem Martinova kapa. Nekoč me je Martin pozabil v šoli. Sama sem bila v omarici. Odločila sem se, da grem domov. Ko sem prišla iz omarice, sem srečala dečka Marka. Vprašala sem ga, če ve, kdo je Martin. Rekel je, da ne kdo je Martin in je šel naprej. Ko sem prišla iz šole, sem srečala kužka. Kuža me je odnesel na moje dvorišče. Zjutraj me je Martin našel in je bil vesel.

Martin Šmid

NEKOČ JE BIL EN 2.c. NEKEGA DNE SO UČENCI NAŠLI NAPRAVO, KI JE LAHKO IZPOLNILA RAZLIČNE ŽELJE. POIMENOVALI SO JO ŽELJOMAT. LE KAJ SO SI ZAŽELELI UČENCI?

ŽELJOMAT NAJ MI IZPOLNI ŽELJO...

OSKAR: Rad bi bil skakalec. Skakal bi, da bi dobil pokal. Postal bi trener smučarskih skokov. Skakal bi za zabavo, za veselje. Skakal bi z Jakobom. Skakal bi, da bi me mami videla. In naredil bi svetovni rekord.

LENA: Moja želja je, da ne bi bilo več korone. Ljudje zbolijo zaradi korone in traja že tri leta. Moji bratrance so imeli korono in tudi moj brat. Jaz se bom čuvala. Nočem imeti korone. Ne maram je.

DAVID: želim si, da bi dobro igral hokej. Želi si tudi dobro igrati trobento. Doma si želim imeti globus. Rad bi imel nove smučarske palice. Želim si novo budilko, novo trobento in avion na daljinca.

ALMIN: Želim si avtovleko, telefon, ribice, uro, zvočnik, računalnik in parfum.

ŽAN: Želim si novo sobo, da me ne bo sestra motila. V njej bi se lahko igral s svojo prijateljico. Zjutraj me ne bi zbudila njena budilka. Imel bi več prostora za svoje igrače. Stene bi polepil s slikami živali. V njej bi lahko nemoteno gledal knjige. Mogoče bi mi mamica dovolila imeti kuščarja.

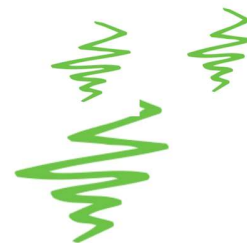
LORI: Želim si, da ne bi bilo več korone. Da ljudje ne bi več zbolevali, da ne bi prišli v bolnišnice, da se ne bi cepili, da se ne bi testirali, da ne bi umrli in da bi šli lahko v šolo.

JAKOB: Želim si, da korona izgine, ker nas oddaljuje. Želim si svojo sobo, da me nihče ne moti. Rad bi večje kolo, da bi lahko kolesaril. Želim si, da bi slovenski športniki dosegli dobre rezultate na olimpijskih igrah. Želim si, da se šolsko leto uspešno zaključi. Želim si, da bi bilo manj nasilja in manj nesreč.

NIKA: Želim si, da bi poletela v nebo. Letela bi zato, da bi videla lepe pokrajine. In da bi z oblakov naredila hiško. Vanjo bi povabila sošolce in družino. Igrali bi se na nebu in leteli skozi oblake. Za rojstni dan bi poleteli v drugo državo. In ponoči bi imeli žurko z disko kroglo.

TINE: Želim si nov računalnik, ker se nam je doma eden pokvaril, da bi lahko delal za šolo na daljavo. Želim si, da se mi izpolni želja, da bi ostal zdrav.

Vrata pripovedujejo

Šolska vrata

Vsako jutro, nekaj minut čez osem, učenci pridrvijo v učilnico skozme. Med poukom se zame sploh nihče ne zmeni. Sploh ne vidijo, da jih nenehno opazujem in se jim smehljam.

Med odmori gre učiteljica včasih iz razreda. Takrat vsi naenkrat ponorijo. Pretepajo se, kričijo, se obmetavajo s papirčki in še in še. Med odmori se velikokrat vame zaletijo. Zgodilo se je že, da so me zaradi zaleta polomili. Takrat sem pristala pri hišniku. Ta me je mučil, me razstavljaj, pa spet sestavil. Dobro me je popravil. Zdaj sem cela, izgledam kot , da mi nič ni bilo.

Pa še ena stvar, ki me hudo moti. Škripam kot cvileča igrača, a hišnik nima časa zame. A če se je cel razred navadil na to, se bom pa še jaz.

Ema Divjak 5.b

Vrata v vrtcu

Moje ime je Veronika. Sem pohištvo in sem si sama izbrala ime. Pred 11 leti so me kupili v Merkurju. Pristala sem v vrtcu. Tu se imam odlično, čeprav me otroci kdaj slinijo, me ciljajo z žogo in še kaj hujšega. Lepo je poslušati otroško petje in gledati, kako rišejo. Ko gredo otroci ven, mi je dolgčas. Nekoč so se igrali Slepe miši. Deček Rok se je zaletel vame in me podrl. Jokala sem, saj sem imela veliko rano in buško. Mislila sem, da me bodo vrgli na odpad, a so me popravili. Postavili so me nazaj. Zadovoljna sem, saj spet živim kot prej.

Julija Križaj 5.b

Vratko

Moje ime je Vratko. Sem lepe rjave barve, na sredini imam luknjico. Nad njo je napisan priimek. Kupili so me v lesni trgovini, ker sem jim bil všeč.

Name ljudje večkrat potrkaajo. To me včasih boli. Včasih me obiše poštar, včasih dostavljalec hrane in še kdo. Največkrat me odprejo domači. Ko sem umazan, me gospa očisti. To me ne boli, a vseeno mi ni všeč. Svojo družino varujem z zaklepanjem.

Včasih premišljam o drugih vratih. Zanima me, če za njih tudi skrbijo tako lep kot za mene.

Patrik Pogačar 5.b

Učenke in učenci 3. c razreda so pisali pesmice o dr. Francetu Prešernu

Naš Prešeren
France Prešeren je bil v Vrbi doma.
Tam je pesnil in pel,
pa punce in otroke rad imel.
Rad je otrokom fige delil
in tudi kak deci popil.
Julijo je rad imel in ji pesmi pel.
Matevž Novak

France Prešeren je fige iskal,
njegov sosed je pa medtem veselo vriskal.
V njegovi družini se je vnel manjši prepir,
sin pa je lepil papir.
Kdaj pa kdaj se zgodi, da Franceta doma ni,
ker na obisku rad dlje pokramlja.
Zala Valentina Kristan

Prešeren v Vrbi je živel
in pesmi rad je imel.
Otrokom je rad fige delil,
zato priljubljen zelo je bil.
Zaljubljen je v Julijo bil,
čepprav se z njo ni poročil.
Tomaž Križaj

Prešeren za mizo sedi in pesem napisati želi.
Urno pero obrača in vrti, saj v službo se mu mudi.
Misli si: « Saj bo šlo, saj pisati ni težko! »
»Še par rim in pero odložim«, veselo si mrmra
in pesem dokonča.
Matej Majc

France živi v lepem Kranju.
Otrokom rad podarja fige in ženskam lepe
knjige.
Rad zaljubi se v Urško,
Urška pa njega ne ljubi.
Umril je zaradi hudega prehlada,
njegova Ana pa je sama objokana doma ostala.
Ajda Potočnik

France Prešeren pesnik je bil,
pesmi je pisal in fige delil.
Poezija ena, dva, napisana je
bila.
Otroku je vedno figo dal
ali pa še slaščico zraven dodal.
Miša Crnović

France Prešeren pesnik je bil,
otrokom rad fige je delil.
K Ljubljani hodil je rad,
saj Urško je srečal takrat.
Veselo sta klepetala in skupaj rime
pisala.
Bil največji umetnik je naš,
spominjali se ga bomo ves čas.
Klara Može

France Prešeren z Vrbe je bil,
rime je pisal in vinček pil.
France Prešeren je rad otrokom fige dajal
in se z njimi rad poveselil.
France Prešeren je dobro učil,
fige delil
in otrokom srce podelil.
Jakob Leban

Ko imaš namišljenega prijatelja....

Jaz in moj namišljeni prijatelj

Z družino smo jedli kosilo in kar naenkrat sem v svoji sobi zaslišal ropot. Hitro sem šel pogledat in mami me je vprašala, kaj je to bilo. Rekel sem ji, da je padla luč z mize. V resnici pa je bil bel severni medved in rekel sem mu, da naj se takoj skrije pod posteljo. Dal sem mu ime Srček. Pojedel sem kosilo, pomil posodo in se vrnil v svojo sobo, da bi se igral s Srčkom. Bilo mu je namreč dolgčas. Igrala sva se z žogico, družabnimi igrami, vmes pa tudi počivala. Srček bi rad šel iz sobe, a sem mu rekel, da to ni dobra ideja, saj bi se ga lahko kdo še prestrašil. V sobo je prišel moj brat Nik in Srčka sem hitro skrtil. Nik se je želel igrati z menoj, a meni se ni dalo, mislil sem le na skritega Srčka.

Zvečer sva Srčkom skupaj zaspala. Zjutraj se je Srček želel predstaviti moji družini. Dovolil sem mu. Mami sem sporočil, da prihaja moj prijatelj, ki mu je ime Srček. Vso so se pričeli smejati. Ko pa je vstopil, so bili vsi začudeni in presenečeni.

Dan je preživel v krogu moje družine in imeli smo se zelo lepo. Upam, da se bom s Srčkom še kdaj družil, saj sem se imel čudovito.

Tai, 5.a

Moj namišljeni prijatelj

Moj namišljeni prijatelj Mali medi ima veliko glavo in lepa ušesa. Na obrazu ima dve lepi črni očesi, okli smrčka bel krog in majhen črn smrček. Ima tudi dolge brke in čudovit nasmeh. Nosi rdečo karirasto srajčko, modre hlače in rdeče tenisne. Na glavi ima rdeč klobuk z rumeno črto.

Skupaj se imava lepo. Rad se igrava, hecava in strašiva. Ko sem žalostna me vedno razvedri. Pomaga mi zaspati, ko me je strah. Pregleda mi nalogo in se mi pomaga učiti. Spoznala sem ga pri dveh letih. Tisti dan sem se dolgočasila in razbila kozarec, a tega nisem hotela priznati. Takrat mi je moj Mali medi seveda pomagal. Od takrat sva vedno skupaj. Vsak večer mu povem zgodbico o mojem prijatelju Petelinu, ki sem si ga ravno tako izmislila. Njemu je to seveda všeč. Tudi, ko sem jezna mi stoji ob strani. Ugotovila pa sem, da mu je dolgčas, ko mora ostati doma, če ga ne morem vzeti s seboj. Zato sem si izmislila še cel kup namišljenih prijateljev. To so: lisica Foksi, miška Minka, veverica Manca, sovica Oka in zajček Bine. Ti se sedaj družijo z njim, ko mene ni doma. Zelo je zadovoljen, saj ima cel kup novih prijateljev.

Res ga imam rada in upam, da najino prijateljstvo ostane za večno in me ne bo nikoli zapustil.

Klara, 5.a

Učenci na Blejski Dobravi so razmišljali o prijateljstvu

Prijateljstvo je, ko si dva zaupata. To, kar ti prijatelj pove, ne smeš povedati drugemu. Tega se je treba držati. Biti moraš prijazen. Zelo dober prijatelj je tisti, ki me spodbuja, me razume, in se postavi zame. Ve, kje so meje, me ne zafrkava. Ve, kaj mi je všeč in kaj ne. Prijatelju pomagaš, navijaš zanj. Je spoštljiv. Ne predstavljam si sveta brez prijateljev. Tisti, ki je zloben, ne more biti moj prijatelj.

Jakob Leban, 3.c

Prijatelj je tisti, ki je dober človek. Prijatelja ohranjaš tako, da ga spodbujaš in se postaviš zanj. Moj prijatelj je tisti, ki je prijazen do mene. Od prijatelja si želim, da se ne norčuje iz mene. Na prijatelja sem ljubosumen takrat, če meni kdo ne da bonbona, on ga pa dobi. Prijateljstvo mi veliko pomeni. Jaz sem dober prijatelj. Svet brez prijateljev bi bil groze. Če pa bi moj prijatelj kdaj razkril mojo največjo skrivnost, ne bi bil več moj prijatelj.

Tomaž Križaj, 3.c

Slika: Nuša Birk, 4.a

Prijateljstvo je druženje z ljudmi. Krepitev prijateljstva je zelo pomembna. Svojega prijatelja spodbujaš in spoštuješ. Prijatelju zamerim, če se mi posmehuje ali če se noče družiti z menoj. Moj prijatelj mora biti prijazen, spoštljiv in družaben. Sveta brez prijateljev si ne predstavljam. To bi bilo zelo bedno.

Tina Razinger, 3.c

Prijateljstvo je družba. Prijateljstvo krepimo tako, da smo prijazni drug do drugega. Moj prijatelj je tisti, ki se z menoj dobro razume in ni nesramen. Prijatelje spodbudimo tako, da jih podpiramo in navijamo zanj. Od prijatelja si želim, da bi bila za vedno prijatelja. Nikoli nisem ljubosumen na svojega prijatelja, ker se z njim dobro razumem. Nikoli mu ne zamerim. Prijatelji mi pomenijo vse. Jaz sem dober prijatelj. Brez njih bi bil svet osamljen.

Matej Majc, 3.c

Prijateljstvo je druženje z ljudmi. Moj prijatelj je tisti, ki se mi ne posmehuje in me spodbuja pri delu. Prijateljstvo je to, da imaš nekoga rad in ga braniš, če ga drugi zafrkavajo. Od prijatelja pričakujem, da je dober do mene. Svet brez prijateljev ni nič. Prijatelji mi pomenijo cel svet, kot se temu reče.

Aleks Hrast, 3.c

Prijateljstvo je, da si prijazen do drugega. Prijateljstvo ohranjaš tako, da ga spodbujaš in si tudi sam prijazen. Moj prijatelj mora biti prijazen. Me sme se mi posmehovati, mora mi pomagati. Prijatelju zamerim, če se igra s kom drugim in jaz nisem več dobra. Z prijatelji se rada igram. Jezna pa sem, če pridem k njemu, on pa se igra samo z drugimi. Sama sem dobra prijateljica, včasih pa se malo razjezim. Meja, ki je prijatelj ne sme prestopiti je v tam ali zna zadržati skrivnosti zase. V družbi z ostalimi me ne sme zafrkavati.

Miša Crnović, 3.c

Prijateljstvo je, da nekomu pomagaš, ga braniš spodbujaš in se do njega lepo obnašaš. Moj prijatelj je tisti, ki mi pomaga, se mi ne posmehuje, me spodbuja in se z mano igra. Od prijateljev si želim, da so do mene prijazni. Svet brez njih ne bi bil dober. Sama sem do prijateljev prijazna, radodarna. Včasih pa sem tudi jezna in nesramna. Prijatelji mi pomenijo zelo veliko. Na njih sem ljubosumna takrat, ko z menoj ne delijo še ostalih svojih prijateljev. Žalostna sem, če me prizadene. Prijateljstvo ohranjamo s prijaznostjo, gremo kdaj skupaj v kino. Spodbujamo ga, če ima tekmo ali če se bori za dobro oceno. Prijatelju pa zelo zamerim takrat, ko stojim zraven njega »kot okras«, on se pa za mene ne zmeni.

Ajda Potočnik, 3.c

Prijatelj mora biti prijazen do tebe. Moj prijatelj je tisti, ki mi pomaga, je prijazen in se ne smeje takrat, ko padem. Sama prijatelje spodbujam, jim naredim kakšno zapestnico, se igram z njimi. Ne maram, da moj prijatelj komu drugemu kaj da, meni pa ne. Brez njih bi mi bilo zelo dolgčas, saj se z njimi zabavam.

Klara Može, 3.c

Prijateljstvo pomeni, da si prijatelj s prijateljem. Do njega si prijazen. Moj prijatelj je tisti, ki je prijazen in dober do drugih. Prijatelji mi pomenijo veliko.

Matevž Novak, 3.c

Prijateljstvo je, da se dva skupaj igrata, se ne prepirata, se razumeta, si pomagata v težavah in se spodbujata. Od prijateljev si želim, da bi me razumeli, bi mi pomagali v težavah. Ljubosumna sem, kadar kakšen moj prijatelj reče mojemu drugemu prijatelju, da se gresta igrat in me ne povabita zraven. Sama sem včasih dobra in tudi malo slaba prijateljica. Moje prijateljstvo se konča takrat, če se mi ob težavah posmehuje, se iz mene norčuje in za mojim hrbtom grdo govori o meni.

Zala Valentina Kristan, 3.c

Kaj si o prijateljstvu mislijo prvošolke?

Zame je prijatelj nekdo, ki mu lahko zaupam in se igram z njim. S prijatelji se rada družim, se igram, skupaj z njimi hodim na izlete, rada tečem s prijatelji. Moji prijatelji so tudi živali, kot so to kokoši, zajec in kuža, vse živali. (Maruša, 1.a)

Prijatelj pomeni, da se z njim igram in je moj najboljši prijatelj, da je zelo prijazen, da se ne tepe, ne govori grdih besed. (Sajra, 1.a)

Prijatelj je prijazen, ne udarja, da me ima rad, da skupaj ustvarjava, se igrava, delava kuverte, da notri pospraviva najine zaklade. (Katjuša, 1.a)

Slika: Zala Novak, 4.a

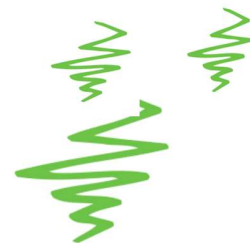
Moj najboljši prijatelj

Moji najboljši prijateljici sta Boni in Medi. Boni je stara skoraj 11 let, Medi pa skoraj 1 leto. Obe sta punčki. Boni je bela psička, Medi pa siv medvedek z roza majico. Obe sta mi zelo pri srcu. Z njima se velikokrat pogovarjam, še posebej kadar sem žalostna. Sta najboljši poslušalki. Ko grem v šolo stražita mojo sobo, kadar pa grem spat, pa ostaneta budni in me pazita.

Z njima se zelo rada igram. Tudi na dopust ju vedno vzamem s seboj. Zvečer se z njima pogovarja o doživetjih, ki smo jih doživeli ta dan. To naredim čisto vsak dan, pa čeprav sem mogoča kdaj zvečer že zelo utrujena. Takrat, ko pa ju moram žal pustiti doma, si še vedno predstavljam, da sta ob meni in se z njima pogovarjam. Lepo mi je, da ko sem žalostna, me znata vedno potolažiti. Naučila sem ju že brati in pisati. Sta zelo pridni in ubogljivi. Radi se skupaj igramo.

Imam ju zelo rada in vem, da bomo stale nerazdružljive prijateljice.

Nika, 5.a

SVINJSKI PASTIR (nadaljevanje pravljice po moje)

Nekoč je živel reven princ, ki bi se rad poročil s cesarjevo hčerjo. Poslal ji je dišečo vrtnico in slavca, ki je znal prekrasno peti. Dvornim damam in cesarju so bila darila všeč, kraljična pa si je želela nekaj umetnega, zato ga je zavrnila.

Princ pa ni izgubil volje in upanja. Cesarja je šel prosit za službo in jo dobil. Pasel je svinje. V mali umazani sobici ob svinjskem hlevu je cele dneve pridno delal in ustvarjal. Nekega dne je izdelal ...

...pero, ki je bilo majhno, pisano in zelo lepo. To pero je imelo 100000000 bombic. S tem peresom si lahko narisal vse mogoče in tudi risal si lahko po: zraku, zobeh, lesu, na zidu, to se pravi lahko si risal povsod. Za povrh pa je tako lepo dišalo in pero je imelo tudi kraguljčke. Pero je lahko risalo 3-D slike. Če si se pa zmotil, je pero pobrisalo napako. In če si pisal zelo dolgo, nisi in nisi postal utrujen. Pa če si pisal kontrolko si pisal 6. In s tem peresom si lahko narisal vse mogoče barve. Princesa je rekla dvorjanki, naj gre pogledat koliko stane pero. Ko se je dvorjanka vrnila je povedala princesi, da pero stane 10.000 poljubov in 20.000\$. To pa že ne! je glasno odvrnila princesa. Moram ga dobiti! je čisto tiho mrmrala princesa. No prav! Mu bom pa dala 10.000 poljubov in 20.000\$. In tako je princesa princu dala 10.000 poljubov in 20.000\$. Princesa je bila srečna, ker je dobila pero, princ pa je padel v komo, ker je dobil 10.000 poljubov in 20.000\$.

Vane Prešeren 3.a

....čudovito glasbeno skrinjico, okrašeno s cvetličnimi vzorci. Dal jo je kot darilo princesi. Darilca je bila vesela. Najbolj se je razveselila, ko je odprla skrinjico in je iz nje priletela ptica, ki je lepo prepevala. Princesa se je odločila, da se bo poročila s princem. Imela sta čudovito poroko. Glasbena skrinjica je bila z njima za vedno in priča njuni ljubezni. Skupaj sta živela srečno do konca svojih dni.

Amina Civić 3.a

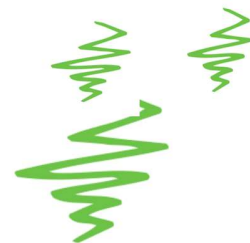
Dolgčas okužil muhe - nadaljevanje zgodbe

Muha je še enkrat priletela na mizo. Deček je šel po kozarec. Ko je muha še enkrat priletela, je udaril s kozarcem »duuum« in že je bila muha ujeta v kozarcu. Deček je rekel: » Ko si pa ujeta , ti pa ni fino.« Potem je delal naprej domačo nalogo. Tedaj so muhe rekle: »Je pa zvit naš fantič.« Vse skupaj so odletele težit fantu. Deček je besno odkorakal po veliko posodo. Ne boste verjeli, bil je tako jezen, da je vse muhe naenkrat ujel.

Sedaj je lahko v miru pisal domačo nalogo.

Neža Sernel 4.b

Ronja razbojniška hči - pripoveduje mama palčica

Ravno sem pripravljala večerjo za mojega palčka, ko je kar naenkrat skozi streho pokukala smučka. Poklicala sem ostale palčke, ki so hitro prihiteli pogledati, kaj se je zgodilo. In glej, bila je velika deklica. Palčki so začeli kričati: »Zaka pa to pučenaš?« Sčasoma so se umirili in prišli nazaj ter začeli vriskati. »Glej, glej, ziba se!« Malega škrata smo dali v zibelko in jo privezali na dekličino ogromno nogo. Čez čas pa zaslišimo ropot. Le kaj bi to bilo? Kar naenkrat se je streha začela rušiti. Palček v zibelki pa spet glasno jokati. Hitro smo zbežali. Dekličino nogo je rešil prijatelj mi pa smo ostali brez gugalnika. In z ogromno luknjo v strehi.

Zala Novak, 4.a

Neke noči, ko sem pripravljala večerjo za svojega malega palčka, je skozi strop pokukala velika noga. Spraševala sem se, kako je prišla sem. Palčki so šli pogledat, kaj se je zgodilo. Neki veliki puncu se je zagostila noga. Slišala sem, kako so se prerekali tam zgoraj. Priletela je še ptica gozdnica, ki je hotela deklo pojesti in jo je pričela krempljati in cukati. Ker ji ni šlo, si je rekla, da pride naslednji dan s še nekaj gozdnicami, a je prešel Birk in Ronjo rešil iz luknje in odšla sta proti domu.

Lenart Pekolj, 4.a

Tistega dne sem pripravljala hrano za svojega palčka. Nato se je s strehe zaslišal glasen ropot in skozi strop pogleda gigantska noga. Začne vpiti, kot da je pol manjka. In zbudi malega malčka! To je bil pa višek. Skozi strop mi visi gigantska noga in po vrhu imam luknjo še luknjo v hiši. Nisem se mogla zaustaviti in sem ji povedala par krepkih. Začela sem kričati nanjo, naj takoj umakne nogo. Pa ni delovalo. Bomo pa nogo uporabili, sem si mislila. Nanjo smo privezali zibelko in malček je v zibanju takoj zaspal. A kaj, ko je noga kar naenkrat izginila.

Neja Grilc, 4.a

Hranila, sem svojega malčka in ....BUUUM!. Skozi streho je pririla orjaška noga. Poslala sem palčke, da preverijo, kaj se dogaja. Bili so zelo trmasti in nezadovoljni...no vsaj izgledali so tako. Zunaj so zagledali Ronjo, kako se zvija in zvira, da bi se rešila, ampak ji ni uspelo. Prišli so mi povedat, kaj se dogaja. Palčica je dobila idejo. Na Ronjino nogo so privezali zibelko in vsakič, ko je nogo premaknila je zagugala sinka.

Nace Štefelin, 4.a

Nekega večera, ko sem kuhala kosilo za mojega malega palčka, je skozi streho udrila noga. Izgledalo je kot, da je nekdo obtičal nad nami. Palčke sem vprašala, če gredo pogledati, jaz pa sem se med tem domislila nekaj za mojega malega palčka. Ko so se vrnili, so sporočili, da je neko dekle obtičalo nad nami jaz pa sem jim povedala idejo. Strinjali so se z menoj in zibelko obesili na nogo in mali škratek je takoj zaspal. Naenkrat pa se je vse začelo tresti. Škratek je padel iz zibelke in pričel močno jokati. Le kaj, se dogaja tam zgoraj? Nekdo je vlekel dekle iz luknje so sporočili palčki. In jo tudi rešil. Na mestu, kjer pa je bila je ostala gromozanska luknja.

Hana Operčkal, 4.a

Nekega zasneženega dne sem brala knjigo. Opoldne je kar naenkrat skozi strop pogledala velika noga. Dojenček je začel jokati. Vedno, ko je Ronja poizkušala izvleči nogo se je noga zatresla. Neki palček je predlagal, da zibelko obesijo na nogo. In seveda so poskusili. Rekli so, da malega dobro ziblje. Čez nekaj ur je Ronjo že zelo zeblo. Očeta Matisa in mamó Lovis je grozni pogrešala. Zvečer je nekaj zašumelo v grmu. Prikazal se je njen prijatelj in jo rešil.

Loti Lokovšek, 4.a

Superge pripovedujejo

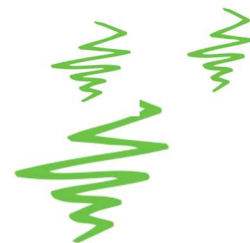
Sva supergi in danes vam bova povedali, kako sva prišli do babice Lenče. Sva dvojčici in sva rdeče barve z belimi snežinkami in zelenimi vezalkami. Spominjava na božič.

Narejeni sva bili v tovarni za čevlje. Nato sva se preselili v trgovino z obutvijo. Dobili sva veliko novih prijateljev. Kupil naju je malo čuden možki. Odnese naju je domov. Imel je sina, ki so mu obupno smrdele noge, tako, da sva vsaj trikrat omedleli, prav zaradi tega. Ko pa se spomniva še njegove teže, naju še sedaj vse boli.

Nekoč smo šli na pohod in midve sva bili v nahrbtniku, za rezervo. Fant z »smrdečimi«
nogami, imel si občutek, da si jih ni še nikoli umil, se je odločil, da naju da iz nahrbtnika. Tam naju je tudi pozabil. Našel naju je neznanec in seveda naju je odnesel domov. Dal naju je svoji hčerki. Bila naju je zelo vesela, a je ugotovila, da sva ji preveliki. Kljub vsem naju je včasih obula. Nekega dne, ko se je sezula sva se skotalili v bližnji grm.

Našla naju je babica Lenča in naju vzela s seboj domov. Pri njej sva zelo srečni. Velikokrat naju obuže in nama je to všeč.

Petra, 5.a

Kako bi bilo, če bi imeli čudežni plašček? To se sprašujejo v tretjem a...

Moj čudežni plašček je različnih barv in majhen. Zna leteti. Gre v trgovino in zna voziti avto. Lahko se skriva kjerkoli in se vrne v preteklost.

Ensar Burnič

Moj plašček so izdelali leta 1901 v Londonu. Je modre barve in zelo čuden. Ime mu je Kroniček. Vlačil se je tudi po Triglavu. Vsak dan me odpelje na Saturn in na banko. Greva pa tudi vsak dan na sprehod ali se peljeva z avtom.

Enej Starič

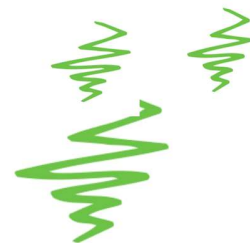
Moj čudežni plašček je temne barve, zelo dolg in neokrašen. Kličem ga Mavri. Lahko se spremeni, če mu ukažem. A to še ni vse. Lahko leti, kuha, čisti in je moj prijatelj.

Lina Tiganj

Nekoč v Mišjem kraljestvu so miške izdelale plašček. Ko je bil narejen, so ga z raketo poslale v drugo vesolje. A tam je raketa padla na Zemljo, v Slovenijo, v Javorniški Rovt. In v tej raketi je bil dolg, črn, velik in neviden plašček. Iz vseh žepov so kukale miške. Potem je ena miška vklopila raketo in ta je poletela na Slovenski Javornik. Ena miška pa je plašček popraskala in ta je naredil tornado. Skupaj z miškami je zletel nazaj v Mišje kraljestvo.

Vane Prešeren

Božič

Bil je lep božični večer. Bil sem v trgovini z inštrumenti za rock.

Naenkrat se je pojavil moški z rogovi, imenovan Krampus. Krampus ima čudežno moč, da lahko uniči božič. Tak načrt je tudi že imel.

Na drugem koncu mesta Dimwille praznuje družina Lešček. V družini sta tudi Mark in sestra Leja. Sta dvojčka in stara 13 let. Pričakujeta Božička. Takrat pa je Kampus na nebu zagledal sani in ustrelil z nekakšno pištolo. Zadel je Božička. Sledilo je božično jutro in daril ni bilo. Kampus je skrnil Božička in darila. Po radiu in televiziji so objavili novico, da pogrešajo Božička. To sta slišala tudi Mark in Leja. Odpravila sta se ga iskat. Hodila sta po mestu in opazila motorne sani. Na njih je bil napis: »Za Aleksa«. Sani sta postavila v trgovino z inštrumenti. Tam pa sta našla tudi Božička in vrečo z darili. Zelo sta bila vesela. Pojavil pa se je Kampus in bil zelo jezen. Vprašal ju je, kaj počneta tu. Takrat je Leja ugotovila kaj se dogaja. Ugotovila pa je tudi, kaj je razlog, da Kampus vse to počne. Povedal jim je zgodbo, kako si je kot otrok za božič želel motorne sani, a mu jih oče ni dovolil. Marku se je zelo zasmilil in mu jih je dal. Takrat pa se je zgodil čudež. Kampus se je v hipu spremenil v sedemnajstletnega fanta z imenom Aleks. Bili so veseli.

Božiček pa se je takoj odpravil na pot, saj je moral obdariti še veliko otrok v mestu. Na koncu se je vse srečno končalo.

Nej, 5.a

Pobarvaj me.

Pobarvaj.

Čudežne živalce Bibe

Nekega dne v zimskem času je zapadlo veliko snega in močno je začel pihati veter. Jaz in moja družina smo doma na toplem pisali božične želje. Pozabila pa smo zapreti okno in moj list z božično željo je odpihnilo in že ga ni bilo več.

Prenehalo je snežiti in tudi veter se je umiril. Oblekel sem se in stekel ven. Iskal in iskal sem svoje pismo, a ga ni bilo. Zagledal sem majhne bunkice in jih poimenoval Bibe. Bile so modra, zelena, rdeča in najmanjša rumena. Vprašal sem jih, če se kje videle moje pismo. Odgovorile so, da ne. Skupaj smo še malo iskali, nato pa sem jih povabil k sebi domov. Predstavile so se moji družini in zaspale. Bile so zelo utrujene. Jaz pa sem pogledal skozi okno, in zagledal kako v zraku visi moje pismo, a žal je zapihal veter in ga zopet odnesel neznano kam.

Naslednji dan so Bibe odšle do Božička. Povedale so mu, kaj se je zgodilo z mojim pismom. Skupaj so ga iskali in ga našli pod sanmi. Nato so se skupaj z Božičkom odpravili k meni. Ko sem jih zagledal nisem mogel verjeti svojim očem. Seveda sem dobil tudi darilo, ki sem si ga želel.

To, da sem spoznal Božička in njegove pomagače je res neprecenljivo doživetje, ki mi bo za vedno ostalo v lepem spominu.

Tai, 5.a

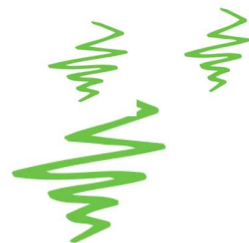
Čarobni snežak

Nekega dne sva se s prijateljem odšla na Kres. Snežilo je in zato sva s seboj vzela borde.

Nama bordanje še ne gre najbolje, vendar ne obupava in poskušava spet in spet. Tako je bilo tudi danes. Odločila sva se, da si malo spočijeva in postaviva snežaka. Postajal je lepši in lepši. Kar naenkrat pa je ta snežak oživel in spregovoril. Rekel nama je, da nama lahko izpolni tri želje. Bila sva začudena in sva nekaj časa premišljevala, saj nisva želela zapraviti te priložnosti nespametno. Na koncu sva se odločila, da si želiva leteče borde in želja se je seveda takoj uresničila. Snežak je le zamahnil z rokami in borda sta že letela. Opozoril naju je, da imava le še dve želji. Zaželela sva si smučī in glej ga zlomka, te so bile že tu. Ker rada smučava in se sankava, sva seveda dobile še sani.

Snežaku sva se zahvalila za vse in ta je v tistem trenutku že izginil. Še dolgo se ga bom spominjal. To je bil res čaroben dan.

Jaka, 5.a

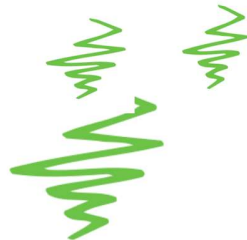

Če želiš, me lahko pobarvaš.

LORI, 1. A

KAKO SEM PREŽIVEL NOVOLETNE POČITNICE?

BILI SMO PRI BABICI. DOBILA SEM DARILO. V DARILU SO BILE LEGO KOCKE. ŠLI SMO
NA KOSILO V GOSTILNO. DOMA SMO SE IGRALI IN GLEDALI FILM. (LEONORA, 1. A)

ALI, 1. A

ŠLI SMO K SESTRIČNI. IGRALI SMO SE MONOPOLY. JEDLI SMO KIFELJCE. GLEDAL SEM
RISANKO. MAMI JE NAREDILA TORTO IN MESNO PITO. (JAKUB, 1. A)

VEČKRAT SMO SE ŠLI VEN SANKAT. ENKRAT SANKE NISO NIKAMOR ŠLE, KER SE JE SNEG UDIRAL. HODILI SMO TUDI NA SPREHODE. Z ATIJEM SVA SE SMUČALA. PO NESREČI SEM SE ZALETELA V MREŽO. ENKRAT SMO ŠLI ŠE NA OBISK. VELIKO SMO SE IGRALI, RISALA SEM, NAREDILI SMO ŠE BOBEN. NA OBISK JE PRIŠLA SESTRICNA. BOŽIČEK NAM JE PRINESEL DARILA: SKRINJICO Z LUČKAMI, LEGO FRIENDS KOCKE IN POBARVANKO. (LORI, 1.A)

ZA NOVO LETO SEM ŠLA K PRIJATELJICI NEŽI. MIJA IN MATEVŽ STA ŠLA KMALU SPAT. OSTALI SMO ŠLI VEN IN GLEDALI OTROŠKI OGNJEMET. (METKA, 1.A)

LEONORA, 1.A

ŽELELI SMO ITI NA KOZJAK. KER SEM MALO ZBOLEL, SEM MORAL PITI ČAJ. ZA NOVO LETO SMO PILI ŠAMPANJEC. POZABIL SEM SI UMITI ZOBE, KER SEM BIL TAKO UTRUJEN. (ANŽE, 1.A)

ARIAN, 1.A

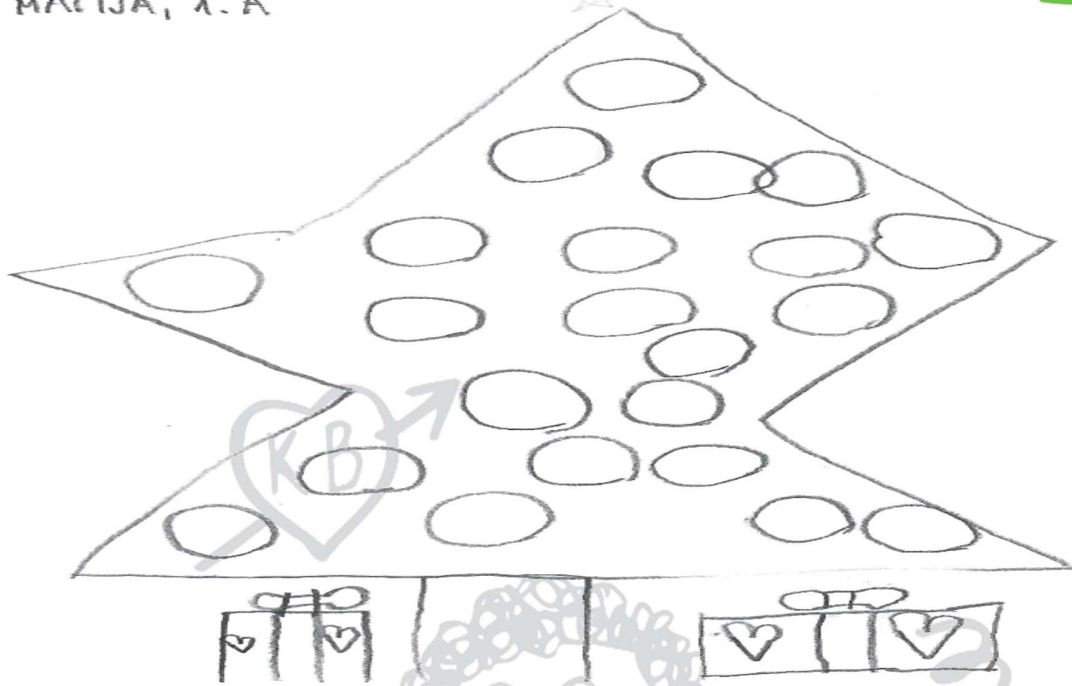
PEKLI SMO PIŠKOTE, MORSKEGA PSA, KOZO, ZVEZDICO, SRČEK IN ZVONČEK. PIŠKOTE IN MLEKO SMO DALI DEDKU MRAZU IN JIH JE POJEDEL. PUSTIL NAM JE DARILA. SANKALI IN SMUČALI SMO SE. MAMI JE ŠLA Z MANO NA VLEČNICO. KUPILI SMO POSEBNO TORTO. (EMIR, 1.A)

ŠLI SMO NA SPREHOD. IGRAL SEM SE S SESTRICO. (ALI, 1.A)

ŠLI SMO NA STAMARE. DELALI SMO KEPE, VOZILI SMO SE S KROŽNIKI. ATI JE SPEKEL HRENOVKE. DOMA SEM SE STUŠIRAL POTEM PA NA TELEFONU IGRAL IGRICE. Z LUČKO SMO ŠLI OKOLI GASILNEGA DOMA, DO PRISTAVE. IMELI SMO PALČKE. ATI MI JO PRIŽGAL. ZASPALI SMO POZNO. (TIM, 1.A)

MATIJA, 1. A

KUHALI SMO KOSILO. POVABILI SMO BABICO. GLEDALI SMO FILM Z ZMAJEM. BIL JE LEP. GLEDALI SMO RAKETE. KUŽA SE JE ZELO BAL ZATO SMO MORALI HITRO DOMOV. (ZOJA, 1.A)

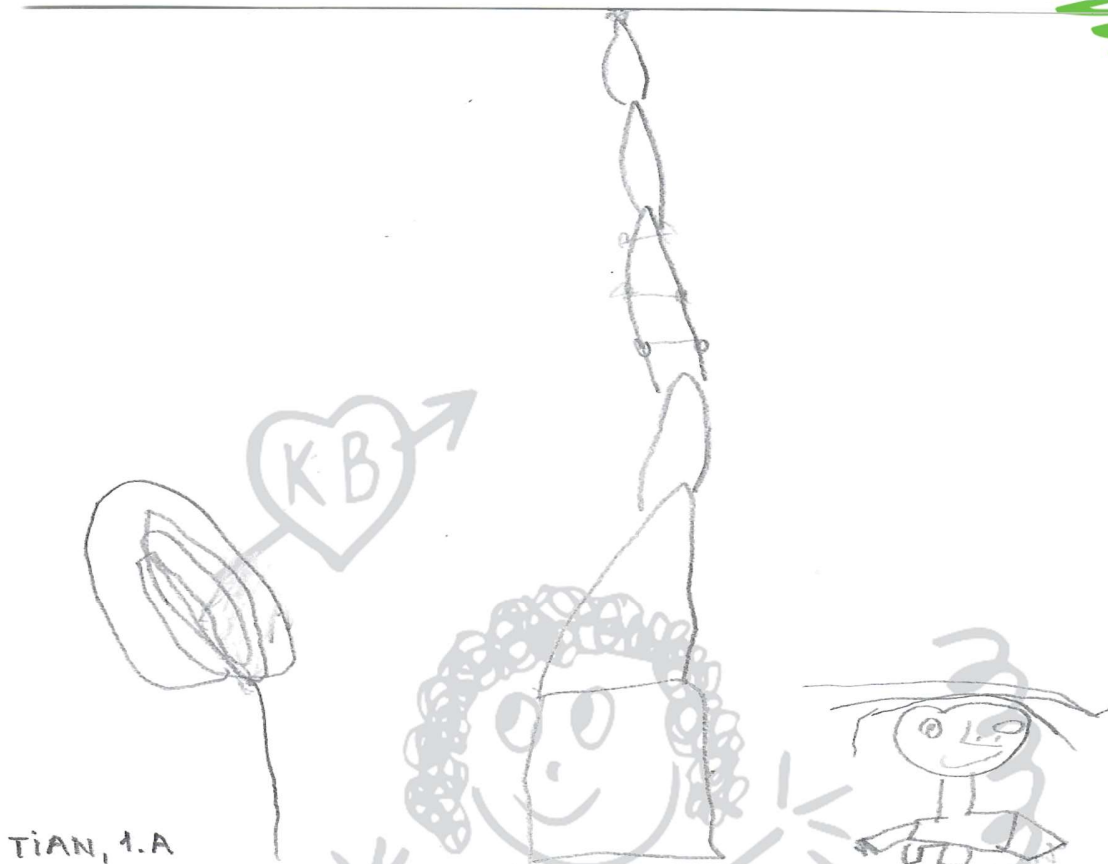
MAKS, 1. A

ŠLI SMO SE SANKATI V MARTULJEK. ZA ZAJTRK SMO JEDLI SENDVIČE. GLEDALI SMO
RISANKO O MEDVEDKU. SPUŠČALI SMO SE PO HRIBU ATI ME JE POSNEL. S SESTRO
SVA SE SPUŠČALI PO POTI NAZAJ DO AVTA, ATI JE PELJAL SESTRO, MAMI PA JE VLEKLA
MENE. PODIRALI SMO REKORDE. PELJAL SEM SE ČEZ LUKNJO. SREČAL SEM PUNČKO
PA SE NISEM ZALETEL VANJO KER SEM ZAVIL OKOLI NJE. (TIAN, 1.A)

KATJUŠA, 1.A

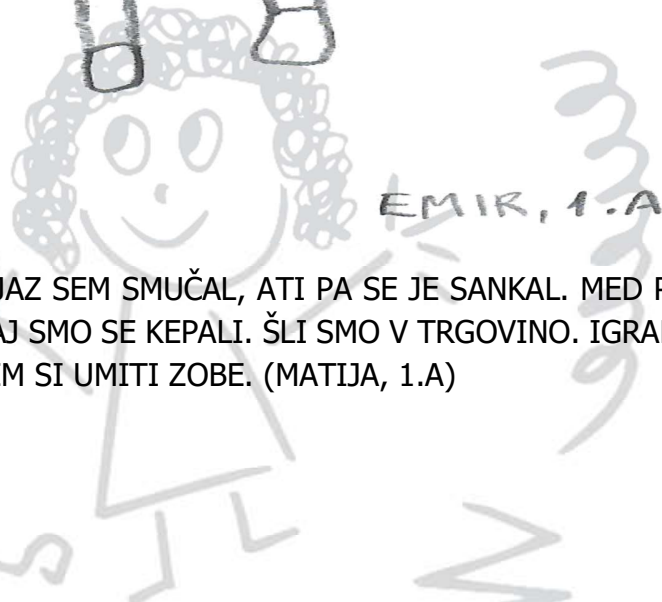
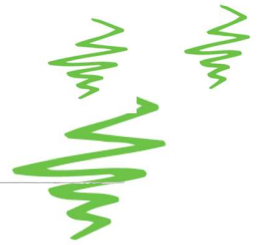
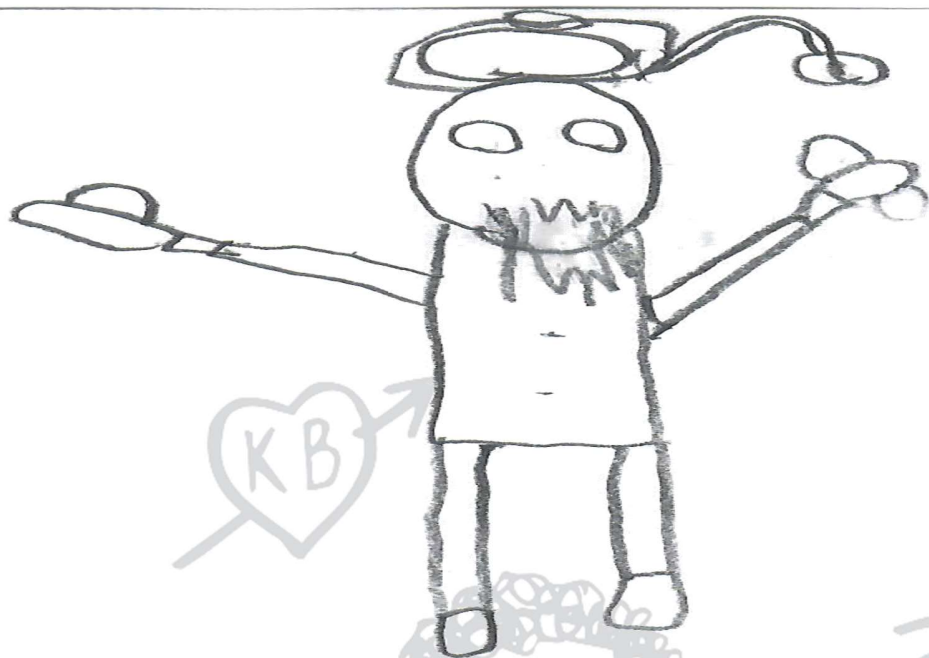

TIAN, 1.A

ŠEL SEM SE SANKAT V KRANJSKO GORO. Z LOPATKO SEM ŠEL ČISTO DO VRHA. SPUSTIL SEM SE V RIBO. BABICA JE SKUHALA KOSILO. VELIKO SEM SE IGRAL S SESTRICO. OBISKAL ME JE BOŽIČEK. PRED SMREKO JE PUSTIL DARILA. DOBIL SEM AVTOMOBILČKE. (NASER, 1.A)

IGRALI SMO SE IGRICE NA TELEVIZIJI. GLEDALI SMO OGNJEMET. ŠLI SMO SE IGRAT. (NAL, 1.A)

ŠEL SEM SE SANKATI. KO SEM ŠEL S SANKAMI DO VRHA HRIBA, JE ŠLO ZELO HITRO. PELJAL SEM SE TUDI PO RITI. ŠLI SMO NA VEČERJO IN GLEDALI OGNJEMET. PRIŠLI SO MOJI PRIJATELJI. IGRAL SEM SE Z BRATCEM. IGRAL SEM TUDI IGRICO NA RAČUNALNIKU. GLEDAL SEM FILM. PRI MENI JE BIL MOJ PRIJATELJ, MOJ SOŠOLEC. PISALA SVA NA TABLICO. (ARIAN, 1.A)

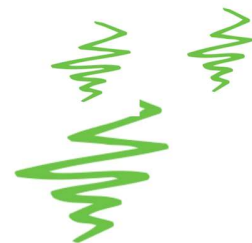
SANKALI SMO SE V ROVTAH. JAZ SEM SMUČAL, ATI PA SE JE SANKAL. MED POTJO JE BILO VELIKO HRIBČKOV. ZUNAJ SMO SE KEPALI. ŠLI SMO V TRGOVINO. IGRAL SEM SE SE Z LEGO KOCKAMI. POZABIL SEM SI UMITI ZOBE. (MATIJA, 1.A)

Novoletni utrinek

S prijatelji smo se zbrali na drsališču v Mojstrani. Igrali smo hokej, jaz pa sem bil sodnik. Tam smo bili dve ali tri ure, nato pa smo odšli k meni domov. Doma smo sestavljali lego kocke, ki sem jih dobil za dedka mraza. Sestavili smo jih in se z njimi igrali.

Zvečer je ati napihnil turbo maksimum blazino in smo začeli gledati film Krudovi 2. Ko je bilo filma konec, smo prižigali kresničke. Pili smo otroški šampanjec in odštevali minute do novega leta, nato pa nazdravili. Spat smo šli ob štirih zjutraj.

Matevž Mauko 4.b

Moji novoletni utrinki

Najprej smo s sosedi naredili smučišče in se šli smučat. Sosed Janez je naredil vlečnico. Imeli smo tri proge in s palicami postavljen slalom.

Naslednji dan sem zvečer dobila še enega psa – Lucy. Enega pa že imam po imenu Ruby. K meni je prišel tudi bratranec Maj, skupaj sva se igrala in gledala film. Obiskala me je tudi prijateljica Ana in njen mlajši bratec Žiga. Na božič in v nedeljo smo odšli k maši.

Počitnice so mi bile zelo všeč.

Lana Žerdoner 4.b

ANŽE, 1. A

Postala sem ministrica za okolje

Vsi ljudje morajo pobirati smeti in drekce svojih pasjih prijateljev.

Ravno sedaj so mi sporočili, da bomo imeli pasje stroje za pobiranje drekcev in smeti od kužkov. Tudi danes smo naredili novo spletno stran » Pomagaj živalim«. Če bi radi naložili to spletno stran pokličite – 10019 10010 2012.

Jaz tudi priporočam robota, ki vam pomaga pri vseh težavah, ki jih imate s svojimi ljubljenci. Robota dobite v vseh trgovinah »Roboti za vas«.

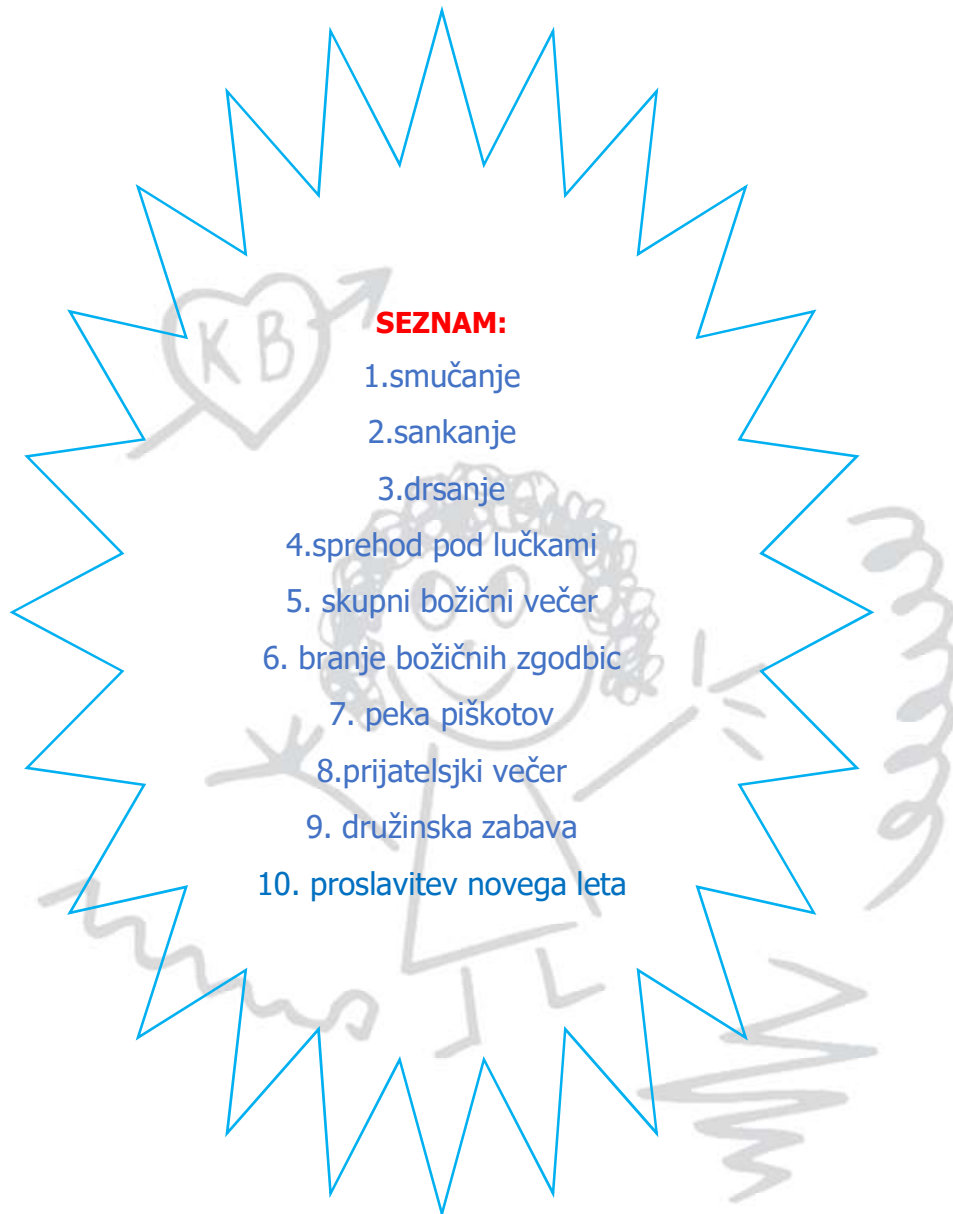
Ne pozabite, da smo odprli zavetišče za gozdne živali. Če bi radi izvedeli kaj več, pokličite: 110004 47000 540007.

Zdaj pa imam delo z novimi zamislimi - kako ravnati lepše z okoljem.

Zoja Kogoj Pervanja 4.b

Zima je vesela

Sva Katja in Venesa in sva najboljši prijateljici. Odločili sva se, da narediva seznam, kaj želiva narediti to zimo.

Na seznamu se je znašlo kar deset idej.

Ker živiva v Žirovnici sva se z avtobusom odpeljali na Krvavec. Skupaj sva smučali in Veneso sem naučila tudi obrat v skoku. Skupaj sva tudi postavili snežaka. Veliko sva se tudi kepali. Imeli sva se zelo lepo. Domov sva prišli premraženi in utrujeni, a zelo srečni, saj sva skupaj preživeli čudovit dan.

Dva dni kasneje sva se odpeljali v Mojstrano. S seboj sva vzeli sani. Z nami sta bila tudi Vesnina sestra Anja in moj brat Simon. Na sankališču smo si kupili tudi vročo čokolado.

Čez nekaj dni sva šli na drsališče na Jesenice. Tu sva bili prvič in bilo nama je zelo všeč.

Z Venesinimi starši sva odšli v Ljubljano. Sprehod pod lučkami je bil čudovit. Zelo smo se zabavali, ko smo občudovali vse te prekrasne lučke. Večerjali smo v piceriji pri Kovaču.

Naslednji dan nas je moja mama povabila na božični film. Gledali smo Sam doma 5. vsi smo umirali od smeha. Bil je prav zabaven večer.

Konec tedna sva si izbrali knjigi, ki sva jih želeli prebrati. To sta bili: Božična darila in Lili spozna Božička. Pri Venesi doma so takrat ravno pekli piškote. Njena mama je tudi nama pomagala pripraviti testo. Tako sva tudi sami spekli nekaj piškotov. Bili so odlični. Ko je Venesa hotela ugrizniti v piškot so se pojavile majhne oči, majhna usta in majhen nosek. Zaslišal se je nežen glasek: «Ne ugrizni me, jaz sem mali piškotek Tipi.» Bili sva začudeni. Seveda ga ni pojedla. Skupaj smo se zabavali naprej in jedli ostale piškotke.

Tipi naju je spremljal tudi naslednji dan. Skupaj smo igrali igro Spomin, Enko in Človek ne jezi se.

Bližalo pa se je že novo leto. Venesina družina je pripravljala zabavo za vse nas. Zbrali smo se, plesali in se imeli lepo. Skupaj smo pričakali novo leto in nazdravili. Zunaj smo si ogledali tudi ognjemet.

Tako se je leto končalo in pričelo se je novo. Uresniči sva tudi vse želje z najinega seznama.

Zimska pravljica

Nekega dne sem odšel k prijatelju. Močno je snežilo.

Odločila sva se, da si greva zgraditi velik »skok«. Snežilo je tako močno, da sva komaj videla kaj gradiva. Kmalu pa je na srečo prenehalo snežiti in sva lahko dokončala svojo gradnjo. Odšla sva po smuči in se vrnila. Postavil sem se na smuči in se spustil do skakalnice. Zdelo se mi je, da skok ni bil dovolj velik, zato sva se odločila, da skakalnico povečava. Slišal pa me je čarobni mož. S prijateljem sva se trudila, a nama ni uspevalo. Takrat pa se nama pridruži čarobni mož, ki naju je slišal in opazoval. Naročil nama je, da naj zapreva oči. To sva storila. Ko sva jih ponovno odprla, je bila najina skakalnica stokrat večja. Gledala sva z odprtimi očmi. Seveda sva jo takoj preizkusila. Prvi je šel prijatelj. Naredil je kar osem salt. Pristal je kot za šalo. Nato je uspelo tudi meni.

To je bil noro zabaven dan na snegu.

Erazem, 5.a

Nekega dne sva z Jakom odšla na Kres. Želela sva se voziti z snowbordi.

Snega je bilo dovolj in takoj sva se začela voziti po hribu navzdol. Nisva se naveličala in ponavljala nič kolikokrat pot navzgor in nato navzdol. Naenkrat pa so se bordi začeli spreminjati v leteče borde. Bila sva vsa osupla. Začela sva dirkati. Bilo je zelo zabavno. Ko sva se vrnila domov sva seveda pričela pripovedovati domačim, kako sva se noro zabaval in kaj vse se je zgodilo. Moj ati je šel takoj z mano v klet, da si ogleda bord. Vendar presenečenje v kleti je bil na steno prislonjen čisto navaden bord.

Še sedaj sem zmeden, saj ne vem ali se je vse to res zgodilo ali sem samo sanjal.

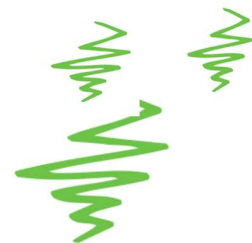
Tian, 5.a

Dežela sladkarij

Obstajalo je mesto, kjer je bilo veliko sladkarij. Ko si prišel tja, te je pričakal gospod Čips. Hiše so bile iz čokolade, strehe iz lizik, ceste iz piškotov, potok iz vanilije. Prišli smo do hiše, ki je bila narejena iz medenjakov, streha pa iz kokic. V hiši je bil čokoladni medved. Zelo, zelo smo bili presenečeni in veseli.

Prišli smo domov in nihče nam ni verjel, da smo bili v mestu sladkarij. Še enkrat smo hoteli v to mesto, a ga ni bilo več. Bilo je samo navadno mesto.

Ensar, Daris, Amina, Semyn 3.a

Četrtošolci so se vrnili v svoja zgodnja leta in zapisali spomin na njihove vragolije

Ko sem imel približno eno leto sem se hotel sam previti. Čez nekaj časa je v sobo prišel oče. Vse je bilo od kakca. Oče se je zelo jezil name. Moral sem pod tuš, ampak sploh se nisem hotel umiti, saj mi je bilo zelo udobno in toplo. Moj brat dvojček se je jokal kot punčka, če bi ji vzel lutko. Oče ga je hotel pomiriti, a mu to ni šlo prav dobro od rok.

Maks Košir, 4.a

Stara sem bila komaj dve leti. Starša sta kuhala, jaz pa sem jima opletala med nogami. Po tihem sem odprla predal in ven vzela plastenko bučnega olja. Plastenka je bila skoraj večja od mene. Mami in ati sta še vedno kuhala in nista opazila odprtega predala. Ati je končno opazil, da je odprt in da mene ni več v kuhinji. Hitro sta stekla v dnevno sobo. Jaz pa sem medtem že odprla steklenico in pričela polivati bučno olje po kavču. Starša sta me hotela zaustaviti, a je bilo že prepozno. Na koncu sta imela še dodatno delo s čiščenjem kavča. Na srečo smo čez nekaj časa dobili nov kavč.

Zala Novak, 4.a

Ko sem bila stara tri leta smo imeli v planu obisk živalskega vrta. Z Žanom sva bila tako navdušena, da sva vzela svoja nahrbtnika. Seveda časa, da bi se obula ni bilo, zato sva odšla kar v nogavicah. Mama tega ni opazila, saj je pomivala posodo. Ko sva hodila po ulici naju je videl sosed in čudno se mu je zdelo, da hodiva bosa po svetu. Vprašal naju je kam greva, midva pa sva mu odgovorila, da greva gledat opice. To naju je debelo pogledal, saj na Jesenicah vendar ni opic. Odpeljal naju je domov. Nato smo se pa zares odpravili v živalski vrt.

Neja Grilc, 4.a

Slika: Lara Kramar, 4.b

Eden smešnih trenutkov se je zgodil, ko sem bila stara tri leta. Z družino smo cel dan preživali zunaj. Popoldan smo se vrnili domov. Zelo sem bila utrujena. Najprej sem pojedla malico, nato pa sem si zaželela še sladoled. Mami mi je dala lučko in z njo sem se usedla na mali fotelj. Starša sta me za trenutek spustila iz oči, jaz pa sem v trenutku iz utrujenosti zaspala. Z lučko v roki, ki mi je padla na oblekico. Mami in ati sta me zbudila, jaz pa sem ju začudeno pogledala. Temu dogodku smo se vsi pošteno nasmejali.

Maša Mlakar, 4.a

Slika: Nace Štefelin, 4.a

Slika: Alisa Ajdarović, 4.b

Slika: Dani Fajkovič, 4.a

V 2.a razredu smo se prelevili v pisatelje in s pomočjo živalskih likov ustvarili čisto svoje pravljice.

Mačka in volk

Nekoč, pred davnimi časi sta živela mačka in volk. Bila sta najboljša prijatelja. Mačka je imela rojstni dan. K sebi je povabila volka. Volk ji je prinesel čokoladno torto. Mački je bila čokoladna torta najljubša. Na praznovanju sta se imela lepo in se veliko igrala. Pozno zvečer je volk odšel domov, mačka pa tega rojstnega dne še dolgo ne bo pozabila. (Lana, 2.a)

Tekma

Nekoč pred davnimi časi so se srečali volk, medved in muc. V gozdu so našli meso. Medved ga je hotel za sebe. Volk in muc sta ga napadla: »Daj tudi nama. Tudi midva sva lačna.« Medved pa je bil nepravičen in je pojedel meso sam. (Taya, 2.A)

Slika: Ema M., 2.a

Tekma

Nekoč je živel volk. Vedno je tekmoval s polžem, kdo bo hitrejši. Volk je vedno zmagal. Enkrat mu je polž rekel, da tekmujeta kdo bo prvi doma. Polž se je skrila v svojo hišico in zmagal. (Anes, 2.A)

Maček in volk

Pred davnimi časi so živele živali: kuža, muca in volk. Ko so bili v gozdu, so videli slasten kos mesa. Ker se niso mogle dogovoriti, kdo ga bo pojedel, so organizirale tekmovanje v grizenju palic. Ker pa ni nobeden opazil, da so kovinske, so si zato polomili zobe. In tako so ostali brez obroka. (Isa, 2.A)

Slika: Ina, 2.a

Huda zima

Nekega zimskega dne se je iz zimskega spanja prebudil medved. Ko je odprl oči, je videl sneg okoli sebe. Ugotovil je, da se je prehitro zbudil iz zimskega spanja. Ker ni mogel nazaj zaspati, je začel jokati. Slišala sta ga volk in muca. Pripovedovala sta mu pravljice tako dolgo, da je nazaj zaspal. (Ian, 2.A)

Tekma v počasnosti

Predavnimi časi so živali medved, volk in jež. Zagledali so velik, velik kos kruha. In se niso mogli zmeniti čigav bo. Pripravili so tekmovanje v počasnosti. Zaleteli so se v železno drevo in si vsi polomili zobe. Potem so

prišli vrabčki in pojedli ta velik, velik kos kruha. Medve, jež in volk so žalostno gledali vrabčke. (Mila, 2.A)

Volk, medved in mucka

V gozdu sta se srečala volk in medved. Ob drevesu sta zagledala kos mesa. Ker se nista znala dogovoriti, kdo ga bo pojedel, sta se odločila za tekmovanje. Blizu je bila palica. Da bi dokazala, kdo ima močnejše zobe, sta ugriznila vanjo. Palica je bila železna, zato sta si polomila vse zobe. Mimo je prišla mucka in jima odnesla meso. Mesa nista dobila, sta se pa odločila, da si bosta plen prihodnjič rajši razdelila. (Erik, 2.A)

Slika: Lorin, 2.a

Najboljše meso

Nekoč sta živela muca in medved. Nekega dne je medved iskal hrano. In potem je zagledal muco in je stekel k njej in hotel meso. Potem mu mačka ni dala mesa. Medved je bil jezen. Mačka pa je govorila: »Ne, ne in ne.« A medved ni nehal. Potem je prišel volk in vzel meso. Medved in muca pa sta bila jezna. (Lorin, 2.A)

Lačne živali

Predavnimi časi je živel volk po imenu Ožbej. Z medvedom Timijem sta bila dobra prijatelja. Po gozdu sta skupaj iskala hrano. Med iskanjem hrane sta srečala muco. Hotela sta jo pojesti. Muca ju je prosila, da jo pustita živeti. Obljubila jima je, da bodo skupaj poiskali hrano zanju. (Ema M., 2.A)

Medved in muca

V vasi so živeli trije prijatelji volk, medved in muca. Igrali so se in nato je volk rekel, da gre iskat hrano. Zasišal je mijavkanje in prijateljema rekel, da to zveni kot njuna prijateljica muca. Res muca se je oglasila. Nato je volk stekel naprej in je tekkel in tekkel. Potem je zaklical, da se je izgubil in naj mu prijatelja pomagata. Medved in muca sta ga slišala, a sta mislila, da je šel loviti hrano. Kmalu sta ga našla in živeli so srečno do konca svojih dni. (Ema K., 2.A)

Slika: Lana, 2.a

Mačka se je zataknila

Muca Mia in medved Brundo sta hodila. Muca Mia ni videla pred sabo in je padla v luknjo. Medved Brundo je rekel: »Počakaj tu, stekel bom po pomoč. » Ko je Brundo tekkel je srečal voka Bena. Mia je padla v luknjo. Brundo je pokazal Benu, kje je Mia. Nato sta jo izvlekla in so se igrali. (Aneja, 2.A)

Hugo in pes

Nekega dne je maček Hugo ostal sam na dvorišču, ko ga je napadel pes. Hugo je hitro skočil po piščalko, ki sta mu jo podarila prijatelja volk in medved. Ko je nanjo zapiskal, sta hitro priskočila na pomoč. Pes je zbežal. Hugo pa je prijatelja povabil na malico. (Ina, 2.A)

Trije prijatelji

Nekoč, predavnimi časi so se srečali volk, muca in medved. Našli so kos mesa. Niso se mogli dogovoriti kdo ga bo vzel v svoj dom. Dogovarjali so se in dogovarjali in so se končno dogovorili da ga bodo dali na tri enake dele. Vsak se je nato odpravil domov. (Hanan, 2.A)

Tri živali

Volk in medved in muca so se sprehajali. Mimo se je pripeljal velik kombi. Ustavil se je in ugrabil volk in medveda. Odpeljal ju je in zaprl v kletko. V kletki so bile še druge živali. Tam so skupaj jedli in se pogovarjali. (Marko, 2.A)

Slika: Aneja, 2.a

Tri prijateljice

Čebelica Tinka in zajček Tinček in lisica Liza so se odpravili v gozd. Zmenili so se, da bodo priredili zabavo. Povabil so še medveda Bineta. Na zabavi so jedli kolače in pili slasten medeni sok. Živeli so do konca svojih dni. (Ela, 2.A)

Slika: Zoja Kogoj Pervanja, 4.b

MOJA DRUŽINA

Rada imam svojo družino, pisane barve in prijatelje. Rada se igram s svojim psom Lupo. Imam tudi mlajšo sestrico Nežo. Tudi ona ima rada svetle barve, živali in igro. Do mene ni ravno prijazna, a vseeno jo imam rada. Večkrat se skregava, ker misli, da ima vedno prav. Moja starša sta ločena, zato sem en teden pri mami, drug teden pa pri atiju. Moja mami je zelo prijazna in me razume. Kadar se skregava, je obema hudo. Mami mi rada umiva lase, ker jih sama ne morem. Moj ati je zelo prijazen. Pri njem dobim veliko stvari. Pri njem imam mačka in psa Lupo. Ati ima rad živali in rdečo barvo kot Jesenice.

Rada imam svojo družino.

Iza Kogovšek, 5.b

Stara sem 10 let. Obiskujem 5.b razred. Imam rjave lase in zelenorjave oči. Moja najljubša barva je svetlo modra. Treniram odbojko, ki je moj najljubši šport. Imam starejšega brata, ki mu je ime Matija. Star je 15 let. Obiskuje 1.letnik zdravstvene šole. Moji mami je ime Nina, stara je 37 let. Atiju je ime Jernej in je star 45 let. Ker se mami in ati nista razumela, ne živimo več skupaj. Mami živi na Kočni, ati pa na Jesenicah. Mami ima rada košarko in odbojko. Včasih je trenirala oba športa. Ati pozimi uči smučanje, poleti pa skakanje v vodo.

Čeprav ne živimo skupaj, se imamo radi in se spoštujemo.

Manca Klinar, 5.b

Sem Hana in stara sem 10 let. Moja mami je stara 39 let, ati 45 let, bratec 5 let in sestra 16 let. Starša sta ločena. Če je njima tako bolje, tudi meni ni tako hudo. Moja sestra Iris rada igra na kitaro, brat pa se najraje igra z avtomobilčki. Mami je po poklicu frizerka, ati pa popravlja hiše. Radi hodimo v hribe. Gremo tudi na sprehode in na igrišče.

Skupaj smo zelo srečni.

Hana Bremec, 5.b

MOJ BRAT

Star je pet let,
za kosilo ima rad polpet.
Za večerjo pa kosmiče in
mene se to ne tiče.

Hodi v vrtec na Blejsko
Dobravo,
tam imajo vsak dan zabavo.
Vedno se nekaj dogaja,
plešejo tudi ples ringaraja.

Nik, 5.a

Moja družina šteje štiri člane.

Eden izmed njih ima topel kožuh in navihan rep, ki mu služi kot antena. Je zelo radoveden in neustrašen. Zvečer se rad stisne k meni. Ime mu je Wileur in je tigrast. Moji mamici je ime Sanela. Ima modno pričesko, zeleno modre oči in mislim, da ima rada čokolado. Rada potuje, bere knjige in je vedno vesela. Moj ati ima rjave oči in lepe črne lase. Je zelo družaben in rad igra nogomet.

Jaz sem pa Taj in imam rjave oči in lase. Moj hobi je druženje s prijatelji in igranje igrice ter zelo rad poslušam glasbo.

Svojo družino imam zelo rad.

Taj, 5.a

MOJ BRAT

Kadar mi je dolgčas,
umaknem se v svoj kotic,
vzamem ga s seboj,
saj to je moj brat.

Igram se z njim,
ga božam,
saj on je moje zlato,
in rad ga imam.

Petar, 5.a

MOJ BRAT

Moj brat je nagajiv,
vse sokove mi je spil.
Rad mi nagaja,
prave vragolije ustvarja.

Prilepljen kot magnet,
bi ga poslal na drug planet.
Potem pa bi ga pogrešal,
ker mi nihče ne bi štrene mešal.
Kljub vsemu ga imam rad
in se z njim igram rad.

Anes, 5.a

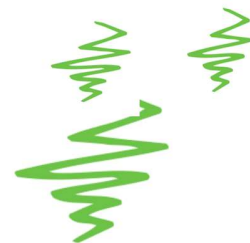
MOJA SESTRA

Moja sestra se rada igra z
barbikami,
se šminka
in rada prepeva.

Z mano se venomer lovi,
se žgečka in krega.
Skupaj skačeva po
trampolinu,
brcava žogo in
skupaj se imava fino.

Nikola, 5.a

PRAVLJICE IZ 3. B

Čudežni ključ

Pogumen fant je živel sam v svoji čokoladni hiši. Pogosto je hodil v gozd po drva. Nekega dne, ko je odhajal delat, mu je zlobni škrat vzel torbo. Fant je tisto noč spal zunaj. Ko se je zbudil, je pred vrati stala zlata ptica, ki je prinesla čudežni ključ za vstop v njegovo hišo.

Ivan Alagoge

O pogumnem fantu, ki najde zlati ključ

Nekoč, pred davnimi časi, je živel pogumen deček. Nekega dne je našel čudežni ključ. Ugotovil je, da ključ odpira nek čudežni portal. Do portala ga je vodila zlata ptica. Na poti je srečal hudobnega škrate, ki ga je premagal čarovnik. Ko je prišel skozi portal, je srečal princeso in se z njo tudi poročil.

Uroš Tadić

Slika: Hana Operčkal, 4.a

Zlata ptica

Nekoč je živel kralj, ki je imel jablano, ki je gojila zlata jabolka. Ampak vsako jutro je eno manjkalo. Kralj je odločil, da bo tisti, ki najde kradljivca, dobil pol kraljestva in roko njegove hčere. Nekega dne je prišel na grad siromašen deček, ki se je ponudil, da on poišče tatu. Kralj je privolil in tako je deček šel iskat tatu. Prišel je v gozd in v gozdu je naletel na jaso. Sedel je na travo, da se malo spočije in kar naenkrat pride škrate. Rekel je, da ve, kaj išče, ampak v zameno hoče zlato ptico in je izginil. Fant je vstal in šel iskat zlato ptico. Kar naenkrat zagleda ključ. Pobral ga je in šel naprej. Čez pol ure je zagledal vrata. Vtaknil je ključ v ključavnico in vrata so se odprla. Zagledal je kletko, v kletki je zagledal zlato ptico. Vzel je kletko in šel nazaj na jaso, kjer je srečal škrate. Škrate se je pojavil in fant je vzel ptico in jo dal škrate. Potem ga je vprašal, če mu pove, kdo je tat. Škrate mu pove, da je on tat in se začne režati. Fant pa prime škrate in ga da v kletko. Kletko prinese kralju in mu pove, da je škrate tat. Kralj zapre škrate v ječo s kletko vred. Deček pa je dobil pol kraljestva in roko princese. In živel sta srečno in zadovoljno do konca svojih dni.

Bor Mulej

Princ na belem konju

Nekoč je živel princ, ki je rad jahal svojega belega konja. Z njim je vedno šel okoli sveta. Nekoč je šel v gostilno in je konja zavezal za ograjo. Ko je stopil v gostilno, je nek fant odvezal konja in pobegnil z njim. Ko je princ prišel iz gostilne, ni bilo konja. Princ ga je iskal in iskal, dokler ga ni našel. Povedal mu je, da ne sme kar tako odjahati. Ko sta šla jahat, sta srečala mačka. Sledila sta mu do zlatega jabolka. Šla sta še malo za mačkom in tam je bil fant, ki je odvezal konja. Konj je ustavil fanta, da se s princem pogovorita, da se to ne sme več delati.

Anej Aleksić Jan

Mala deklica

Nekoč pred davnimi časi je živela mala deklica, po imenu Anja. Nekega dne se je odpravila v gozd in srečala žabo. Žaba ji je dala čarobni prstan in se odpravila domov. Na poti do doma ji je volk hotel vzeti prstan in ni uspel. Ko je hodila, je srečala fanta, ki ji je dal ključ od srca. Skupaj sta živela do konca življenja.

Maid Hodžić

Princ potuje

Pred davnimi časi je živel princ, ki je iskal zemljevid do zaklada. Iskal je in je našel belega konja. Na njem je bil zemljevid do zaklada. Da bi ga našel, je moral prečkati pet ovir. Špice, ogromno kladivo, jarek krokodilov, zlobno mačko, jamo pasti in ogromen zid. Podal se je na pot in prišel do špic. Vzel je laso, prestrašil zlobno mačko, nato pa laso vrgel v vejo. Zagugal se je čez špice. Šel je po poti, ko je zagledal čudežno jabolko in ga dal v žep. Prišel je beli konj, princ mu je dal jabolko in beli konj ga je pojedel. Jabolko mu je dalo čudežno moč. Princ je konja zajahal in sta odbrzela mimo ogromnega kladiva. Nato sta skakala po krokodiljih ustih ven iz jarka. Prišla sta do jame pasti. Da bi jo prečkala, sta metala kamenčke pred seboj in tako sta prečkala jamo. Potem je sledil zid, sestavila sta trampolin in preskočila zid. In na vrhu je bila skrinja, polna zaklada in tako sta imela več kot dovolj zaklada.

Marcel Vrhovec

Princeskine dogodivščine

Nekoč pred davnimi časi je živela princeska. Nekega dne je bila princeska na dvorišču in je priletel sedmero glavi zmaj. Ustavil se je na dvorišču pri princesi. Princeski reče, da si prekrije oči. Potem jo je dal na svoj hrbet. Odnese jo v svoj grad. Tam je videla čarobno svetilko. Prišla je ura, da je morala domov in zmagu se je izmuznila. Srečala je hudobnega mačka. Rekel ji je, naj zapre oči in naj mu da svojo roko in jo je odpeljal v svoj grad. Maček je princesko zaprl v klet. Ampak se je princeska rešila in je šla domov.

Nuša Rebolj

Slika: Matevž Križan, 4.a

Deklica in čarobni prstan

Deklica Maja je šla v gozd na sprehod. Sedla je na skalo, se obrnila in videla na tleh čarobni prstan. Nadela si ga je in izvedela, da ji je dal super moči. Mimo je prišel volk Dolgouh. Videl je, da so ljudje stali okoli deklice Maje. Na njeni roki je videl čarobni prstan.

Želel ji je vzeti prstan. Prepričal jo je, da mu ga pokaže. Volk je vzel prstan in pobegnil. Deklica je zajokala. Jok je slišala žaba Skokica. Sledila je joku in videla deklico jokati. Volka so zaradi prstana vsi občudovali. Potem sta vskočili deklica in žaba. Deklica je rekla, da je prstan njen. Vsi so ji verjeli na besedo. Govorili so, naj volk vrne deklici prstan. Volk ji ga je vrnil in se opravičil. Tako so vsi srečno živeli brez volkovih traparij.

Lara Pavlović

Princ in konj

Nekoč je zvonil prinčev telefon in njegov konj ga je zbudil. Potem je princ lovil konja, ker je zlobna mačka konju rekla, da zbeži. Mačka je tekla v klet, kjer je bila njena hišica. Princ je našel čarobno jabolko in mačka je pobegnila iz kletke in vzela jabolko in ga dala konju. Konj je pobegnil s travnika in princ ga je šel iskat. Našel ga je v gozdu. Princ je šel spat.

Ares Bogaljević

Miha in kostanj

Miha obožuje pečen kostanj. Pogosto ga nabira sam, ker živi blizu gozda. Pred dnevi se mu je zgodilo nekaj nenavadnega. S košaro je odšel v gozd. Opazil je, da so kostanji čisto na vrhu drevesa. Hotel je priti do njih. Opazil je štrlečo vejo. Želel se je zagugati in skočiti na vrh drevesa. Padel je na hrbet. Na srečo ni bilo hudo. Mimo je prišla veverica. Pokazala mu je, kje so najlepši kostanji, ki so ležali že na tleh. Nabral jih je polno košaro. Miha je pri večerji pripovedoval o svojem doživetju. Marsikdo je bil prepričan, da si je to le izmislil.

Tina Razinger, 3.c

Groza v kleti

Nik večkrat pomaga mami. Velikokrat gre kaj iskat v hladilnik in klet. Danes ga je mama poslala v klet iskat zelje. Nekaj je zaškripalo, postalo ga je strah. Po nogah je začutil mehek kožušček. Zbežal je. Mami je povedal, kaj se je zgodilo. »Pojdiva pogledat«, je rekla mama. V kleti sta videla prestrašenega mucka. Dala sta mu ime Krivošap.

Miša Crnović, 3.c

Slika: Taja Filipaj Cindrič, 4.b

Miha in strah

Mama je Miha poslala v klet. Ker mama ni mogla, je šel Miha sam. Prijel je košaro in šel. Odprl je vrata in se zelo ustrašil. Ni si upal takoj naprej, ker ni našel stikala za luč. Nato je le šel dol po stopnicah v klet. Začutil je nekaj mehkega. Stopnice so zaškripale. Zelo se je ustrašil in košara mu je zletela iz rok. Skoraj je padel. Zbežal je iz kleti in se skril za omaro. Ko ga je mama končno našla, mu je povedala, kaj je bilo. Bil je domači muc, ki je zašel v klet.

Matevž Novak, 3.c

Prelepi hrast

Jaz sem gozdna palčica. Ime mi je Miša. V gozdu skupaj s palčki skrbimo za rastline in živali. Naša družina pa ima najraje prelepi hrast. Nekega dne je priletel detel in začel delati luk nje v hrast. S prijatelji smo ga takoj spodili stran. S smolo smo nato zamazali luknje. Tako je hrast lahko v miru in brez poškodb rasel naprej.

Miša Crnović, 3.c

Palčica gre na potep

Jaz sem gozdna palčica. Ime mi je Klara. Gozd je moj domek. V gozdu se igram, opazujem drevesa in živali. Nabiram gobe, kostanj in mah. Ko sem nekoč nabrala kostanj, se mi je zgodilo nekaj nenavadnega. Ko se hotela pobrati kostanj, je pred mano skočila velika rjava krota. Tako sem se je ustrašila, da sem pričela teči in kričati, nato pa sem padla v blato. Škratki so mi pomagali pri čiščenju. Skupaj smo oprali oblačila ter šli raziskovat gozd.

Klara Može, 3.c

Bine in mama

Ko je Bine prišel domov, mu je mama rekla, naj gre v klet. Ustrašil se je, ker se je bal teme. A je vseeno šel, ker tega ni hotel priznati. Ko je hodil dol po stopnicah, je stopnica zaškripala. Začutil je njihovega muca, a se je kljub temu ustrašil in padel. Priletel je na mehko podlago. Ko je končno našel to, kar je potreboval, se je ponovno ustrašil, ker je zmanjkalo elektrike. Hitro je šel po stopnicah gor. Mama je mislila, da je že odšel, zato je zaprla vrata kleti. Zbežal je nazaj dal in kričal: « Na pomoč! » Mama je zaslišala klice in prišla v klet. Videla je Bineta, ki se je stiskal v kot. Potolažila ga je in skupaj sta odšla.

Tomaž Križaj, 3.c

NAŠA SOSEDA

Naša vseveda soseda,
cel dan me gleda,
ko kosilo jem in
še takrat mi nagaja.
To je res zoprna soseda.

Ta vseveda soseda,
res vse ve,
še to kdaj grem na WC.
Z repom muhe polovi in
takoj z njimi k nam prihiti.
Ko v šolo drvim,
vseveda soseda,
spet prihiti,
da še sama v službo ne zamudi.

Ana, 5.a

VSEVEDA SOSEDA

Vseveda soseda,
vse okoli sebe gleda.

Kadar nas ni doma,
ona veliko za povedat ima.

Včasih dobra, včasih zlobna,
a nas velikokrat nasmeji in
z dobro voljo razveseli.

Žan, 5.a

Nesreča nikoli ne počiva

Bilo je poleti. Takrat sem bil star 8 let. S sestrico sva na travniku igrala nogomet. Ko sva se te igre naveličala, sva se šla loviti. Sestrica me je lovila, moral sem hitro teči. Gledal sem nazaj. Ko sem se obrnil naprej sem pred seboj zagledal drevo. Nisem se imel časa ustaviti in s čelom sem udaril v drevo. Sestrica se je zelo ustrašila, saj sem precej krvavel. Odšla sva domov. Tudi starša sta se ustrašila. Takoj sta me odpeljala v bolnišnico. Tam so nas hitro sprejeli. Oskrbeli so mi rano in odšli smo domov. Na srečo ni bilo zelo hudo. Sestrica je skrbela zame. Naslednji dan sem šel že v šolo.

Amar Hafurić 5.b

Bilo je dva dni pred mojim desetim rojstnim dnevom. S prijatelji smo se igrali v parku za šolo. Bili smo trije. Sedeli smo visoko na drevesu in se pogovarjali. Prijatelj me je porinil z drevesa in me hotel ujeti. To mu ni uspelo, ker se je vse dogajalo prehitro. Padel sem na betonska tla. Odprl sem oči, bolela me je glava, roke nisem čutil. Jokal sem. Roko sem poizkušal premakniti, a jo še vedno nisem čutil. V ušesih mi je piskalo, vse sem videl megleno. Povsod je bila kri, tekla mi je tudi iz ust. Vstati nisem mogel. Prijateljev oče me je nesel v avto in odpeljal domov. Starša sta me odpeljala v bolnišnico na slikanje. Ugotovili so, da imam zlomljene tri kosti: eno pod komolcem, drugi dve pa v zapestju. Dobil sem mavec, ki sem ga moral nositi zelo, zelo dolgo.

Nič nisem mogel delati normalno. Še danes me malo boli, če predolgo pišem. Upam, da se mi kaj takega nikoli več ne bo zgodilo.

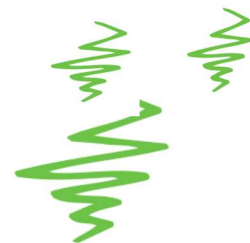
Mael Narobe 5.b

Vila Malina

Na gozdnem travniku se je ustavila. Usedla se je na štor, si poravnala krilce in se ozrla naokrog. Tedaj pa ji je na glavo padel storž. Vila se je zgrudila na tla. Veverica je videla, kaj se je zgodilo in je mislila, da je mrtva. Ni hotela, da umre vsa umazana, razkuštrana in bosa, zato ji je priskrbela čevlje, jo umila in počesala. Tako lepo, so jo vile pripravile za pogreb. Ker je imela vila rada maline je bilo okoli nje vse polne le-teh. Kar naenkrat pa vila skoči in na ves glas zakriči: ŽIVA SEM! Največjo malino je zatreslo in padla je vili na glavo. Vile okoli nje so zavpile: »Ime ti je vila Malina!«.

Loti Lokovšek, 4.a

USTVARJAJMO RIME

Moj kraj

Rada pridem na Jesenice,
ker tam jem potice.
Rada pridem na Hrušico,
da srečam Marušico.
Hodim na Lipce,
tam srečam ptice.
Hodim na Javornik,
ker je tam moj tabornik.
Hodim na Bled,
ker tam je moj led.

Taja Filipaj Cindrič, 4.b

Pridem v Žirovnico
in vidim čarovnico.
Pridem na Jesenice,
da kupim potice.
Grem na Bled,
da kupim led.
Na Koroški Beli vidim
kako se luna debeli.
Grem na Blejsko Dobravo,
na rojstnodnevno zabavo.

Nikola Milaković 4.b

Dobre stvari

Greva na Jesenice,
lizat lizike, jesti sarmice
in gledat zvezdice.
Pridruži se mi, zabavno ti bo
gledati zvezdice.

Ervin Cepić 4.b

Špela Marela

Živjo!

Sem Špela Marela,
mala marelica,
tečem, pečem,
se zabavam sem ter tja.
Sem živahna, tudi dirjava,
to je sama zabava.
Jesenice so potice,
male pike vseh želja.
To je moj mali dom,
kakor bonbon sladkega veselja.

Nejka Laharnar 4.b

Mišek in sirčkova zadrega

Mišek se je zgodaj zbudil in opazil sirčkov sneg. Vstal je in se pretegnil, pojedel zajtrk in šel ven. Za zajtrk rad malča sir. Zunaj si je domislil, da bo naredil sirčkov iglu. Mišek rad nosi sirčkove hlače in je zelo radoveden. Odloči se, da bo med sirčkovimi drevesi naredil iglu. Razmišljal je tudi o tem, da mu bodo ptički pomagali. Poklical je prijatelja Tima in skupaj sta začela z izdelavo. Ko sta končala, so prišle ptice, a ne pomagat, prišle so nagajat. V iglu so metale storže. Uspeli so ga podreti! Mišek in Tim sta bila zelo žalostna. Vrnili sta se v sirčkovo hišo. Med pitjem čaja sta izdelala načrt. Postavila sta ogromno strašili in ponovno pričela graditi iglu. Uspela sta! Ptice so se prestrašile in zbežale. Sama pa sta se odločila, da bosta noč prespala v novem domovanju.

Ajda Potočnik, 3.c

Čarobna hišica na drevesu

Nekje globoko v gozdu, na veličastnem hrastu, stoji čarobna hišica. Vsako polno luno se prikaže. Ravno, ko sta se Janezek in Ema odpravljala spat, se je v gozdu pojavila hišica in močno se je zableščalo. Janezek in Ema sta brat in sestra. Janezek je star devet let, Ema pa sedem let. »Janezek! Janezek! V gozdu se nekaj blešči!« je zatulila Ema. Janezek je priletel k oknu. »Kaj bi to lahko bilo?« se je vprašala Ema. Predlagala je, da gresta pogledat. Janezek pa ni bil prepričan, če je ponoči pametno iti v gozd. Zmajeval je z glavo. Eva pa ga je podražila, da je boječka. Končno je pristal. »Jupi!« je vzkliknila Ema. Ko sta prišla do hrasta na katerem je bila hišica, je Eva navdušeno vzkliknila, da gresta pogledat, kako je v hiši. V hišici je bilo polno knjig. Ema je vzela knjigo z naslovom Titanik. »Ooo, želim si da bi bila tukaj!« je rekla z navdušenjem in pokazala na sliko. V trenutku se je vse zavrtelo. V hišici so se pojavile lutke in titani. Na titaniku je pisalo Nepotopljiva ladja. Začela se je predstava. Sedla sta na bližnja stola in opazovala. Ladja je plula po vodi in zadela ob zelo špičasto skalo. Iz nje se je začela ulivati nafta. Spustili so reševalne čolne ali skočili v vodo. Titanik se je potopil. Oba sta samo zijala v lutke. Janezek je nato zajeceljal: «Pojdiva domov. «Ko sta splezala na tla, je hišica izginila in spet se je zableščalo. Ko sta prišla domov, sta zlezla v posteljo in takoj zaspala.

Miša Crnović, 3.c

Medved Dani

Nekoč je živel medved Dani. Rad je imel rože. Poznal je veliko zdravnih rož. Že dlje časa je opazoval, da se v tem gozdu dogaja nekaj nenavadnega. Vsi prebivalci gozda so bili zelo zaspani. Mravlje, čebele so zamujale na delo. Ptice so začele peti šele pozno popoldne. Medved se je spomnil na čudežno rožo. Ta roža cveti vsako noč ob polnoči. Vsako noč je hodil nabirat cvetove. Čez dan jih je sušil. To je delal en teden. Iz teh rož je vsem prebivalcem gozda kuhal čaj en mesec. Ta čudežna roža jim je pomagala, da so se zjutraj vsi pravočasno zbudili, imeli polno energije in veselja.

Hana Operčkal, 4.a

Matevž Novak, 3.c

Palček Rudolf

V pravljичni deželi sredi gozda je obstajal cirkus. V tem gozdu je vsak dan nastopal palček Rudolf. Bil je zelo priljubljen med živalmi. Za rojstni dan veвериčke je pripravil prav posebno točko – hojo po vrvi. Ko je izvajal cirkuško točko, se je srna prestrašila in po nesreči zrahljala vrv. Palček je padel in si pri tem polomil nogo. Do nadaljnjega žal ni mogel nastopati. Vse živali so mu pri okrevanju nudile pomoč. Palček Rudolf jim je bil za to zelo hvaležen. Tako se je lahko čimprej ponovno vrnil na cirkuški oder in zabaval svoje živalske prijatelje.

Klara Može, 3.c

Tiger in lev

Nekoč davno tega sta živela tiger in lev. Tiger je bil prijazen. Vsi so ga imeli radi. Lev, on je pa bil ljubosumen. Bil je zloben in krut. Za povrh pa je bil zelo len. Nič se mu ni dalo. Za njega so delale živali. Živali ga niso marale. Bil je zelo osamljen. Niso ga imeli radi. Tiger je to opazil. Povabili so ga k sebi domov. Lev je najprej vabilo odklonil. Tiger pa mu je povedal, da ve, da je osamljen. Uspel ga je prepričati. Zabavala sta se in od takrat sta najboljša prijatelja.

Matej Majc, 3.c

Čarobna vilinska dežela Nija

Nekoč v davnih časih v deželi Nije so živeli vilini. Glavna pa je bila lepa vilinka Mila Potočec. V deželi so imeli potoke, jezera, gričke, vrtove in polja. Blizu je bil velik gozd. Nekega lepega dne se je v gozdu nekaj zaslišalo. Mija je šla pogledat. Hodila je in hodila, povsod so bili le metulji in rastline. Nato je zagledala nekaj vilinov, ki so se vračali s pohoda. Skupaj so se vrnili domov. Mila je vsem pripovedovala o tem.

Zala Valentina Kristan, 3.c

Klepetavi medved

Živel je medved po imenu Grega. Bil je zelo velika klepetulja. Ker ga medvedi niso sprejeli, se je odpravil v širni svet. Zagledal je otok, bil je ves srečen. Srečal je ptice, ki niso znale govoriti po medvedje. Skupaj so našli rešitev za komunikacijo z obrvmi. Imeli so super plesno zabavo.

Jakob Leban, 3.c

Klara Avsenik, 4.c

Morda tudi psički,...

Morda tudi psički
radi pojejo in plešejo
s svojimi dedki.

Morda tudi muce
pojejo s ptički
in skačejo z miškami.

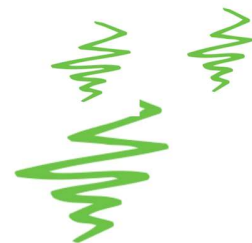
Morda tudi »becki«
znajo govoriti
in z nami se gimnastiko učiti.

Morda tudi ribice
imajo za prijateljice želvice.

Zoja Kogoj Pervanja 4.b

Naj vam tekne ☺

Hvala vsem, ki ste prispevali k nastanku glasila. Naj vam popestri brezskrbne počitniške dni.

Šolsko glasilo Mali Ježkov rod

OŠ Koroška Bela Jesenice

Šolsko leto 2021/2022

Avtorji platnic: učenci 4.razredov

Oblikovalka platnic: Katja Operčkal

Uredila: Živa Žerovnik

Tisk: Artpro d.o.o.

Naklada: 280 izvodov

Marec, 2022